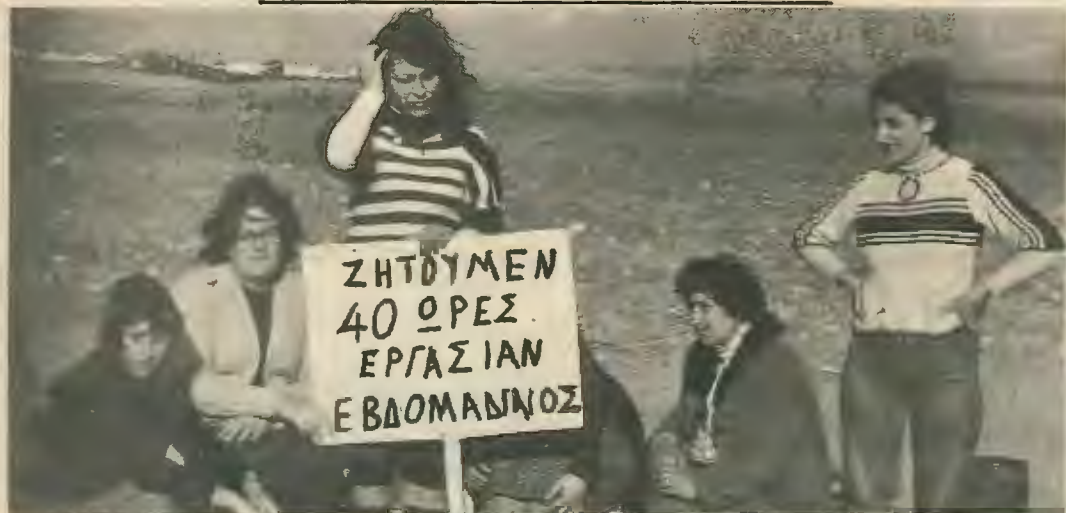

Στις άλλες σελίδες:

- ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ
- ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΙΤΑΛΙΑ
- ΜΑΘΗΤΕΣ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
- ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΑΧΙΛΛΕΑΣ

‘Η άπεργία στο εργοστάσιο “ΛΥΚΟΣ”

Προκλητική η αστυνομία

Ολόκληρη τη προηγούμενη βδομάδα, οι 50 περίπου εργάτες και υπάλληλοι του εργοστασίου Συρματοουργίας και Λευκοσιδηρουργίας «ΛΥΚΟΣ» ΛΤΔ., βρίσκονταν σε άπεργία.

Οι εργατοϋπάλληλοι κατέβηκαν σε άπεργία μετά την άρνηση της εργοδοσίας να ικανοποιήσει το αίτημα τους για 40ωρη αντί για 41½ ώρες εργασία τη βδομάδα, αίτημα που προβλήθηκε πριν τα γεγονότα του 1974.

Όλες τις μέρες της άπεργίας, οι εργάτες κράτησαν πικετοφορία έξω από το εργοστάσιο και διάθεταν πραγματικά αγωνιστική διάθεση, πράγμα που δεν κατάφερε να σπάσει ούτε η επέμβαση της άστυνομίας που κλήθηκε από την εργοδοσία και μεροληπτικά και προκλητικά πήρε το μέρος των εργοδοτών, για να συλλάβει και κατηγορεί τελικά μετά από λογομαχία τρεις άπεργούς για «εξέυβριση άστυνομικών και διατάραξη της δημοσίας τάξης»....

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, την άποφασιστικότητα για διεκδίκηση του αιτήματος και τη διάθεση άγωνα, διαδέχτηκε άπογοήτευση των εργατών όταν η συντεχνιακή ήγεςία την 6η μέρα της άπεργίας επέμενε για σταμάτημα της άπεργίας όπως και έγινε, ενώ το αίτημα δεν είχε κερδηθεί και η υποχώρηση της εργοδοσίας ήταν ελάχιστη.

Το άρχικό αίτημα των εργατών ήταν 40ωρη εργασία άπ ότην 1η αυτου του μηνά, ενώ η εργοδοσία (πριν την άπεργία) ήταν διαθετιμένη να παραχωρήσει τες 40 ώρες μόνον άπό τη 1.12.1978. Εσκίνησε τότε η άπεργία και

άπό τες δυό συντεχνίες (ΠΕΟ και ΣΕΚ) για να ακολουθήσουν οι διαβουλεύσεις και η επέμβαση του Υπουργείου Έργασίας για λύση της εργατικής διαφοράς. Το Υπουργείο πρότεινε στέ συντεχνίες τη σταδιακή μείωση του άρα-

ρίου: άπό την 1.2.78 41 ώρες, άπό την 1.6.78 40½ ώρες και άπό την 1.1.79 40ωρη εργασία. Οι εργάτες πείσθηκαν γι' αυτη την υποχώρηση ενώ το Υπουργείο έδωσε την υποσχεση πως θα έπειθε αυτό την εργοδοσία για την άποδοχή της συμβιβαστικής αυτης λύσης. Οι συντεχνίες έδιναν τη διαβεβαίωση προς τους εργάτες πως αυτη είναι η τελευταία υποχώρηση που μπορούσαν να δεχτούν και πως αν η εργοδοσία δεν άποδεχόταν ούτε αυτη τη λύση του Υπουργείου τότε η άπεργία θα συνεχιζόταν.

Συντεχνιακός ήγγέτης της ΣΕΚ, έπτε μάλιστα προς τους εργάτες πως αν η εργοδοσία επέμενε τότε θα ενίσχυαν την άπεργία και θα εξαγάγκαζαν σε υποχώρηση την εργοδοσία, με κατέβαμα σε άπεργία για συμπάρσταση κι άλλων έργων των εργοστασίων Χ' Κυριάκου. (Βασικός μέτοχος του «ΛΥΚΟΥ»).

Οι εργοδότες άρνήθηκαν τελικ άτη λύση του Υπουργείου για να άπαυτήσουν πιδό μεγάλη υποχώρηση άπιδό μέρους των εργατών. Η εργοδοσία θα δεχόταν με μείωση του άραρίου που θα άρχιζε άπό την 1.6.78 και θα ολοκληρωνόταν την 1.12.78. Δηλαδή 40¼ ώρες άπιδό 1.6 και 40ωρο άπιδό 1.12. Η συντεχνιακή ήγεςία άποφάσισε να δεχτεί και αυτη την υποχώρηση και σε συνέλευση του προσωπικού, έξω

εληξε με απογοητευμενους τους εργατες Ελαχιστη η παραχωρηση της εργοδοσιας

Συντεχνιακή ηγεςία και άπογοητευση των εργατών

Η άπεργία των εργατών στο εργοστάσιο «ΛΥΚΟΣ» κατέληξε σε μια περιπέτεια που έριξε σε άπογοήτευση τους άπεργούς. Και αυτό δαρώνει άποκλειστικά τη συντεχνιακή ήγεςία (ΠΕΟ, ΣΕΚ).

Αντι η άπεργία να χρησιμοποιηθεί για συνειδητοποίηση, ανέβαμα του ήθικου και για πιδό αγωνιστες εργάτες, τα άποτελέσματα της δεκνουν το αντίθετο. Και είναι αυτά τα κύρια κριτήρια για να δούμε αν μια άπεργία πέτυχε ή άπέτυχε.

Η όργάνωση μας παρακαλούθησε άπιδό την άρχη μέχρι το τέλος την άπεργία, και στελέχη βρίσκονταν καθημερινά μαζί με τους άπεργούς Παρακολουθήσαμε τη όταση της συντεχνιακής ηγεςίας. Την πολιτική που ακολουθήσε. Και την βρίσκουμε λανθασμένη. Κατ' άρχην πιστεύουμε πως πριν κανέναν πει ό,τιδήποτε για τα συγκεκριμένα έπιχειρήματα που πρόβαλαν οι συντεχνίες, και μόνον το άποτέλεσμα της άπογοήτευσης των εργατών είναι άρκετό για να άποδείξει την κακή καθοδήγηση. Πολλές φορές η όργάνωση μας, άπιδό αυτες τις στήλες, αναγκάστηκε να διαφωνήσει με την ήγεςία των συντεχνιών και να κάνει κριτική. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν έχτιμούμε την παράδοση και προιστορία της στους άγώνες της για το εργατικό κίνημα.

Η άπεργία στο «ΛΥΚΟ» και η άποτυχία της είναι άποτέλεσμα της γενικώτερης πολιτικής που ακολουθεί η Συντεχνία. Της πολιτικής για «θωρακιστική ειρήνη», που σημαίνει με κάθε τρόπο καλές σχέσεις εργοδότη - εργοδοτούμενου, που σημαίνει συμβιβασμούς με το κεφάλαιο, που σημαίνει όσα το δυνατό πιδό λιγος θόρυβος για άπεργίες, χωρίς προβολή αυτών που γίνονται. Άκόμα και εκεί που υπάρχει πραγματική εργατική διαφορά, οι συντεχνίες άποδέχονται το κράτος σαν τον «άμερόληπτο» κριτή, που θα λύσει δίκαια (:) τη διαφορά. Και όλα αυτά συνέβηκαν στο «ΛΥΚΟ».

● Οι συντεχνίες δεν επέδωξαν δημαριότητα της άπεργίας και τη δημιουργία κλιματος συμπάρστασης.

● Άφησαν ανάπνιπτη τη δήλωση του «ΛΥΚΟΥ» στον τύπο όπου τους καταγγέλλει για άθέτηση προηγούμενης συμφωνίας.

● Οι συντεχνίες ούτε καν κατάγγειλαν τη προκλητική όταση της άστυνομίας.

● Κύριο έπιχείρημα για το σταμάτημα της

Οι συλληψεις των άπεργων και ο ρολος της άστυνομίας

Οι εργατοϋπάλληλοι περιφρουρόντας την άπεργία τους, με πικετοφορία στην έξοδο του εργοστασίου κατάφεραν να μην έπιτρέψουν τες πρώτες δυό μέρες τη μεταφορά έμπορευμάτων έξω άπό το εργοστάσιο για διάθεση, πράγμα που έπιχειρήσε η εργοδοσία με τη βοήθεια 3 άπεργοσπαστών, που άργότερα κατέβηκαν κι αυτοί σε άπεργία.

Η εργοδοσία κάλεσε τότε την άστυνομία που στη παρουσία της και με την άνοχή της έγινε μεταφορά έμπορευμάτων που κατά την έξοδο το αυτοκίνητο έσπρωξε δυό άπεργούσες εργάτριες. Άκαλούθησε παράπονο άπιδό τες εργάτριες και λογομαχία όπου η άστυνομία συνέλαβε τες εργάτριες και ακόμα ένα εργάτη για να κατηγορηθούν και καταδικασθούν άργότερα άπιδό το δικαστήριο. Με προκλητική συμπεριφορά η άστυνομία πήρε το μέρος της εργοδοσίας.

Οι εργάτριες μίας ανέφεραν πως τες έβρισαν έπειδή δεν έκαμαν χώρο για να περάσουν τα έμπορευματα. Δεν χωρεί καμμία άμφιβολία πως η άστυνομία χρησιμοποιήθηκε για τη τρομοκράτηση των άπεργών. Το παράδειγμα της επέμβασης της άστυνομίας στον «ΛΥΚΟ» δείχνει ξεκάθαρα πως η άστυνομία είναι διαθετιμένη να συμπεριφερθεί και ποιους να υπερασπιστεί όποτε χρειαστεί σε ανάλογες περιπτώσεις. Η όργάνωση μας όχι μόνον καταδικάζει αυτη τη συμπεριφορά, αλλά θα στέκεται πάντα δίπλα στους εργάτες όπως έκαμε στη περίπτωση «ΛΥΚΟΥ», για να μην περάσει τέτοιος έκφοβισμός

Σε κρίση ή ιδεολογία της δεξιάς : Τὰ 'Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη έχουν ξεφτίσει

Τελευταία έχει ξεκινήσει μια αρκετά έντονη συζήτηση γύρω από τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό. Το θέμα δημιουργήθηκε ύστερα από τη συζήτηση στη Βουλή για την Παιδεία και τις αρχές πάνω στις οποίες βασίζεται ή εκπαίδευση στην Κύπρο. Η παρέμβαση του Αρχιεπισκόπου που αποσκοπούσε στο να καυτηριάσει εκείνους που δεν πιστεύουν στις ελληνοχριστιανικές αρχές έδωσε νέα τροπή στο θέμα, γιατί έκανε ξεκάθαρη μια μέχρι τώρα υπόκωφη ιδεολογική διαμάχη.

Όπως ακούμε συχνά, και όπως δεν παράλειψε να τονίσει και ο Αρχιεπίσκοπος, οι ελληνοχριστιανικές αρχές είναι ο συγκρασιασμός του αρχαίου ελληνικού πνεύματος και του χριστιανισμού. Και οι δύο όμως δροι είναι αρκετά ασυμφωνοί για να δώσουν οποιαδήποτε συγκεκριμένη έννοια στις λεγόμενες ελληνοχριστιανικές αρχές. Αλλά τουτό δεν έχει τόση σημασία. Πολύ εύκολα μπορεί κάποιος να υποστηρίξει πως οι δύο πολιτισμοί — αρχαίος, ελληνικός και χριστιανικός — ήρθαν σε σύγκρουση — αφού μάλιστα υπάρχουν τα ιστορικά τεκμήρια. Πολλά αρχαία ελληνικά μνημεία και γραφτά κήκων ή καταστράφηκαν σκόπιμα από τους χριστιανούς στους πρώτους μετά Χριστόν αιώνες. Έτσι μένει το ερώτημα πως έγινε τελικά ή σύνθεση ελληνικού και χριστιανικού πνεύματος. Ποιές αρχές από τον πολύπλευρο ελληνικό πολιτισμό συνδέθηκαν με τη χριστιανική δογματική; Όπως, όμως είπαμε πιδ πάνω συζητώντας γύρω από την τυπική έννοια των δρων δεν έχει και τόση μεγάλη σημασία. Εκείνο που πρώτιστα πρέ

πει κάποιος να εξετάσει είναι το ιστορικό περιεχόμενο των ελληνοχριστιανικών ιδεών το ρόλο δηλαδή που αυτό ή ιδεολογία έπαιξε ιστορικά στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Οι ελληνοχριστιανικές ιδέες ή αρχές ή ιδεώδη υπήρξαν για πολλά χρόνια ή ιδεολογία της αρχουσας τάξης της Ελλάδας. Και ή ασάφεια που χαρακτηρίζει τους δρους εξηγείται σε κάποιο βαθμό από το αντιφατικό περιεχόμενο που σε διάφορες ιστορικές περιόδους — ανάλογα με τις κάθε φορά ανάγκες της ελληνικής αρχουσας τάξης — χρησιμοποιήθηκε ή έννοια των ελληνοχριστιανικών ιδεωδών. Έτσι οι ελληνοχριστιανικές αρχές αποτέλεσαν την κρατούσα ιδεολογία επί δικτατορίας Μεταξά, επί χούντας αλλά και όταν ή χώρα διακυβερνούνταν από αστικο-δημοκρατικές κυβερνήσεις. Για πολλά χρόνια χρησιμοποιούνταν για να εκθρέψουν τον εθνικισμό τον όποιο οι κρατούντες προσπαθούσαν να στρέψουν ενάντια σε διάφορες κατευθύνσεις σύμφωνα με τα κατά καιρούς συμφέροντά τους. Τελευταία ή ελληνοχριστιανική ιδεολογία στράφηκε και στρέφεται ενάν

τια στο σοσιαλισμό — π.χ. άθεοι κομμουνιστές που θέλουν να ξεπουλήσουν την Ελλάδα στους Βούλγαρους ή Σλάβους κλπ. Στην Κύπρο ή ιδεολογία πούτη στράφηκε τόσο ενάντια στον κομμουνισμό όσο κ' ενάντια στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα από την άκρα δεξιά που ελεγχόταν σε μεγάλο βαθμό από τη χούντα.

Όμως γιατί έλη τούτη ή συζήτηση σήμερα στην Κύπρο; Η καταστροφή της Κύπρου προήλθε σε μεγάλο βαθμό από το χώρο της δεξιάς και πιδ συγκεκριμένα από την άκρα δεξιά, εκείνη δηλαδή τη μερίδα που πιδ έντονα

ται με λίγα λόγια ένα ιδεολογικό κενό.

Οι συχνές αναφορές από πολιτικούς εκπροσώπους της δεξιάς στη Δημοκρατία είναι μια αναγκαιότητα γι' αυτούς, ακριβώς γιατί υπάρχει ένα έντονο λαϊκό κλίμα ενάντια στα αντιδημοκρατικά στοιχεία. Όμως το λαϊκό αίτημα για δημοκρατικοποίηση πολλών τομέων της κοινωνικής ζωής περιέχει κινδύνους για όλους εκείνους που βλέπουν πιδ έχουν συμφέροντα να κρατούν το λαό μακριά από οποιοσδήποτε αποφάσεις — πολιτικές και οικονομικές. Για τούτο χρειάζονται ένα αντίδοτο. Το

Ο αρχιεπίσκοπος λέει πως σημαίνουν δημοκρατία και άγαπη. Τη δημοκρατία όμως και τον ανθρωπισμό τα βλέπει ανεξάρτητα από το κοινωνικό σύστημα στο όποιο ζούμε, από δλόκληρο το νομικό σύστημα και τους θεσμούς που δημιουργήθηκαν για να στηρίζουν τούτο το κοινωνικό σύστημα.

Σήμερα ή δημοκρατία και ο ανθρωπισμός έχουν ένα άλλο περιεχόμενο. Ο ανθρωπισμός δεν σημαίνει πιδ έλεημοσύνη όπως διδάσκει ή ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία. Σημαίνει την κατάρτηση της εκμετάλλευσης κ' άγγίζει τη ρίζα δλόκληρου του κοινωνι-

προπαγάνδιζε υπέρ των ελληνοχριστιανικών ιδεωδών. Σάν αποτέλεσμα, χρεωκόπησαν σε μάτια του κόσμου και τούτα τα «ιδεώδη», που συνδέθηκαν με τη δραστηριότητα της άκρας δεξιάς. Έτσι ή αρχουσα τάξη βλέπει σήμερα να αμφισβητούνται σοβαρά δρισμένες από τις βασικές της ιδεολογικές αρχές, τις όποιες δεν είναι σε θέση ν' αντικαταστήσει με τίποτε άλλο. Δημιουργεί-

αντίδοτο τούτο είναι ή παράδοση. Και σάν παράδοση βλέπουν τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό.

Αντιμετωπίζουν θέματα σοβαρά προβλήματα. Όπως είπαμε πιδ πάνω, οι λεγόμενες ελληνοχριστιανικές αρχές δτι κ' αν ήθελαν για την ιστορία και οι πρώτοι τους εφευρέτες, σήμερα στα μάτια του κόσμου καταπίεση, δικτατορία κ.ά

κο συστήματος. Το ίδιο κ' ή δημοκρατία. Η ανθρώπινη απελευθέρωση δεν συνίσταται απλώς στην εκλογή της Βουλής και του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά αφορά σ' ένα σωρό άλλους τομείς: Στό χώρο δουλειάς, στις αποφάσεις για πην κατανομή των οικονομικών πόρων πρδς όφελος όλων και σ' όλες γενικά τις εκφάνσεις της κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

ΤΑ "ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ" ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ

Πρόσφατα διεξάχθηκε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση στη Βουλή γύρω από το θέμα της παιδείας μετά από μια σχετική ομιλία του κ. Σοφίανου. Στο τέλος της συζήτησης δημιουργήθηκε μια αντιδικία γύρω από τα «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη» και την «ελληνοχριστιανική παιδεία». οι πιο πολλοί απ' όσους πήραν μέρος σαφτη την αντιδικία αντιμετώπισαν το θέμα επιφανειακά. Μερικοί προσπάθησαν, κάπως δικολαβιστικά, να αποδείξουν πως δεν υπάρχει εκείνο που ονομάζουν «ελληνοχριστιανικό πολιτισμό» και μερικοί άλλοι αποπειράθηκαν να υποστηρίξουν την πολιτική του κ. Σοφίανου λεγοντας περίπου πως άδικα κατηγορείται ο κ. Υπουργός ότι αντιστρατεύεται τα «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη» γιατί η αλήθεια είναι πως η πολιτική του αφτα ακριβώς τα «ιδεώδη» εξυπηρετεί!! Η συζήτηση φαίνεται να γενικέζεται με την παρέμβαση του Αρχιεπισκόπου που θεώρησε σκόπιμο να κάμει δημόσια δήλωση πάνω στο θέμα.

Και δημιουργείται η απορία αν υπάρχει οποιοδήποτε δάθος κ' οποιαδήποτε ουσία ταφτη τη φιλολογία πάνω στα «ελληνοχριστιανικά». Νομίζω πως είναι αφτονόητο πως το θέμα ποχτα πραχτική σημασία από τη στιγμή που συνδυάζεται με τους στόχους της εκπαίδευσης και τοποθετείται σαν επιδιώξη της

εκπαιδευτικής μας πολιτικής. Βάζοντας το πρόβλημα στην απλούστερη του μορφή θάλεγα πως το ερώτημα που μπαίνει είναι: Πρέπει τα σχολεία της Κύπρου να μεθοδεύουν την κατασκευη «καλών» ελληνικών και «καλών» χριστιανικών; Πρέπει να είναι αφτη η πρωταρχική τους επιδιώξη; Σ' άλλες τις εποχές οι κύκλοι της

συντήρησης χρησιμοποιήσαν τα ταμπό της φυλής, του γένους, της θρησκείας για να καταπολεμήσουν κάθε προσπάθεια αλλαγής και προόδου. Όσο και να προσπαθούν μερικοί, δε μπορούν να πείσουν πως ήταν τυχαία η χρησιμοποίηση της ταμπέλας του ελληνοχριστιανισμού από όλα τα αντιδραστικά και τα φασιστικά κάθεστώτα της Ελλάδας. Αφτη η ταμπέλα έκφραζε ακριβώς και διατύπωνε επιγραμματικά δλόκληρη τη σωβινιστική και φασιστική νοστροπία του κατεστημένου και της αντίδρασης.

Δεν ξέρω κανένα που να υποστήριξε πως δεν πρέπει να διδάσκουμε τα παιδια μας να περήφανα για την ελληνική τους καταγωγή. Όμως το κακο βρίσκεται στο ότι οι κήρυκες του ελληνοχριστιανισμού θέλουν, ότι κ' αν λεν, να καλλιεργείται στα Κυπρίοπουλα ο εθνικιστικός φανατισμός κ' η μισαλλοδοξία. Γιατί ο υπερτονισμός ή ακόμα θάλεγα κ' η απλη αναφορά στις «αρετές του έθνους» οδηγεί

σε έξαρση του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας.

Ακόμα και κάτω από ομαλές συνθήκες εμεις θα θέλαμε την παιδεία μας να καλλιεργεί αξίες και ιδανικά πανανθρώπινα και να μαθαίνει τα παιδια μας πως όλοι οι λαοί έχουν δικαίωμα να ναι περήφανοι για την ιστορία και την παράδοση τους. Όμως σήμερα μέσα στις συνθήκες της κατοχής και κάτω από την ανάγκη διεξαγωγής απελευθερωτικής αγώνα γίνεται επιταχικότερο το καθήκο να αποβάλλουμε από τα σχολεία μας κάθε τάση καλλιέργειας εθνικισμού ή θρησκευτικού φανατισμού γιατί σύμμαχοι μας στον αγώνα είναι πάρα πολλοί λαοί που καμια σχέση δεν έχουν με τα «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη». Αν θέλουμε να θγαίνουν από τα σχολεία μας άνθρωποι που νάχουν σωστη αντίληψη του κόσμου μέσα στον οποίο ζουν και νάναι σε θέση να κάμνουν σωστες ανάλυσεις για τα κοινωνικά προβλήματα πούχουν να αντιμετωπίσουν, αν θέλουμε να αντιλαμβάνονται οι νέοι

μας την πραγματική υψη του Κυπριακού αγώνα και να μη προσπαθούν στις συζητήσεις τους να αποδείχνουν πόσο καλοί είμαστε εμεις οι Έλληνες και πόσο κακοι οι Τούρκοι έχομε καθήκο να αποβάλλουμε από την εκπαίδευση μας κάθε ίχνος σωβινισμού και φυλετισμού.

Η ανικανότητα που παροιάζεται σήμερα να καταλάβουν πολλοί το πώς και γιατί δημιουργήθηκε Κυπριακό πρόβλημα και πως εδω δεν έχουμε φυλετική ή θρησκευτική διαμάχη αλλά μπεριαλιστική συνωμοσία και αντιπαράθεση ανάμεσα στα συμφέροντα του Κυπριακού λαου και στα συμφέροντα των μπεριαλιστικών δυνάμεων και των πληρεξούσιων τους οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις λαθεμένες διαδικασίες της παιδείας μας και τη σωβινιστική προσέγγιση του παρελθόντος πάνω στο θέμα των στόχων και επιδιώξεων των εκπαιδευτών στον τόπο μας.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ:

Ελληνικός, Τουρκικός παραγοντας και εσωτερικό

Το Κυπριακό πρόβλημα επανήλθε τελευταία στο επίκεντρο της δραστηριότητας της δυτικής διπλωματίας, στους κόλπους της οποίας προβάλλεται σαν ένας από τους κύριους παράγοντες που επηρεάζουν αποφασιστικά τις Έλληδοτουρκικές σχέσεις και τη συνοχή της Βορειοατλαντικής συμμαχίας στη Ν.Α. της πτέρυγα.

Τα δυό νέα κύρια δεδομένα που δημιουργήσαν νέα περιθώρια στους ιμπεριαλιστές για να προγραμματίσουν και να κλιμακώσουν μία νέα φάση έλιγγμών είναι πρώτα η απουσία του Μακαρίου από το πολιτικό προσκήνιο στην Κύπρο και ύστερα το πέρασμα της εξουσίας στα χέρια το υ'Ετζεβίτ στην Τουρκία.

Σ' αυτό το παιχνίδι απόπειρος πάντα στόχος από την πλευρά του ιμπεριαλισμού παραμένει η νομιμοποίηση μιας λύσης που ν' αφήνει έντελως ελεύθερο πεδίο αξιοποίησης της στρατηγικής θέσης της Κύπρου στη Ν.Α. γωνιά της Μεσογείου.

Ο Έτζεβίτ βλέπει καθαρά από την πλευρά του ότι ανάμεσα στον πιο πάνω αμερικάνικο στόχο και στις επεκτατικές βλέψεις της τουρκικής άρχουσας τάξης χωρούν τουρκικές προτάσεις πίσω από τις οποίες μπορεί να καμουφλαστεί θαυμάσια ο απώτερος στόχος της κατάληψης δόκληρης της Κύπρου.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες η οικονομική ολιγαρχία στην Κύπρο πέρασε στο προσκήνιο από τις ρωγμές που δημιουργήσε μία αντιφατική ως προς τους στόχους του αγώνα μας οικονομική πολιτική. Δούλεψε στην αρχή ενκατικά και εξαντλητικά για να ανακυλώσει το πολιτικό της κύρος πάνω σε παραζικάρδια κηρύγματα

που μιλούσαν για λήθη της προδοσίας και ενότητα των πάντων. Σήμερα ήδη διεκδικεί ανοιχτά το προβάδισμα και πήν πρωτοβουλία στις αποφάσεις και δουλεύει μεθοδικά, φανερά και ύποπτα για να κλείσει τους δρόμους που επέτρεπαν ως τώρα στην αριστερά να στέκει και να παρακολουθεί από μιά, ως πούμε, κάπως κοντινή απόσταση τές εξελίξεις και να επηρεάζει ως ένα μικρό βαθμό τα γεγονότα.

Πέρα από όλα αυτά, στην Ελλάδα το κάθε τι προσεχίζεται για να χωρά μέσα στο πλαίσιο που καθορίζεται από την αρχή του «ανί» μιν» εις την Δύση» και πρωταγεί το πνεύμα μιας πολιτικής που ιεραρχικά τοποθετεί την εισδοχή στην ΕΟΚ σαν ένα από τους πιο πρωταρχικούς της στόχους.

Αυτή η προσέγγιση είναι φυσικό να μετατρέψει την επίσημη Ελλάδα σε δέκτη απάρδεκτων πιέσεων που ξεκινούν κατ' εθίμην από κέντρα

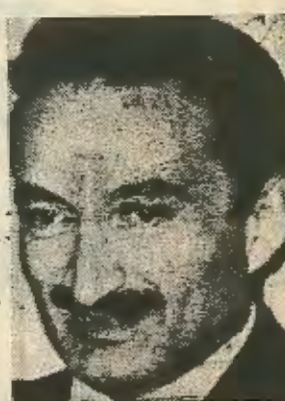

που λειτουργούν και καθοδηγούνται από την ψυχρή «λογική» των έγκεφάλων του ιμπεριαλισμού.

Κι' ενώ στην Ελλάδα συμβαίνουν αυτά, ο Τουρκικός παραγοντας βρίσκεται έντελως έξω από το κύκλωμα αυτών των πιέσεων. Κινείται με άνεση, παρακολουθεί κυνικά τους μονόπλευρους εκδικασμούς και τις διαδοχικές υπερωρήσεις, που τους ακολουθούν, καμιά φορά έλίσσεται και εκδιάζει: για να επισπεύσει εξελίξεις που θεωρεί ότι καθυστερούν και περιμένει τον τελικό συμβιβασμό μέσα στα πλαίσια των δικών του απάρδεκτων δρών.

Μέσα σ' αυτές τές συνθήκες ο Έτζεβίτ που είναι ένας καλός και ικανότατος μαχητής στην εμπροσθοφυλακή της τουρκικής οικονομικής ολιγαρχίας, είναι σε θέση να εκμεταλλευτεί καλύτερα από τον Ντεμιρέλ το γεγονός ότι μέσα στους κόλπους της Βορειοατλαντικής συμμαχίας οι Έλληνικές απόψεις περνούν σε δεύτερο πλάνο μπροστά στον Τουρκικό

παράγοντα που έχει να προτάξει συγκεκριμένα στρατηγικά πλεονεκτήματα που τον κάνουν να υπερέχει έναντι του Έλληνικού.

Όλα αυτά μαζί συνθέτουν μιά αντικειμενική κατάσταση που χαρακτηρίζεται από μιά σειρά σοβαρά αρνητικά δεδομένα τα οποία πρέπει να αρχίσουν να ανατρέπονται χωρίς χρονοτριβή. Κι αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν η προσπάθεια ξεκινήσει από τη δημιουργία ενός σωστά οργανωμένου και ισχυρού εσωτερικού μετώπου πάλης μέσα στο οποίο να μπορεί να αξιοποιούνται πλήρως, λαός και εθνικοί πόροι προς όφελος του εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα.

Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει αν δεν παρθούν άμεσα και συγκεκριμένα πρακτικά μέτρα που για να εξυπηρετούν τελικά την Κυπριακή υπόθεση πρέπει να ξεκινούν ορθόδοξα από την μορφή και τις ανάγκες του ΑΓΩΝΑ και όχι ανάποδα, από τα συμπερόντα της οικονομικής ολιγαρχίας και των ολιγοπωλιών για να καθορίζουν τον «αγώνα».

Μιά ανοιχτή διεξοδό προς αυτή τη σωστή κατεύθυνση δίνει το μίνιμουμ πρόγραμμα συνεργασίας που κατέβασε η ΕΔΕΚ στο λαό για να τον ενημερώσει κάτω από ποιές προϋποθέσεις βλέπει το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου να συγκροτείται ένα μέτωπο αγώνα, για να έχει προοπτικές επιτυχίας.

Για την ώρα το πρόγραμμα αυτό στέκει μετέωρο μπροστά στα κόμματα που απευθύθηκε. Η ιδιομορφία όμως των συνθηκών μέσα στις οποίες ζει και κινείται ο Κυπριακός λαός και ο αγώνας επιβίωσης που διεξάγει, γρήγορα παρουσιάζει πολλές εκπλήξεις και διλήμματα. Όλα αυτά θα δείξουν πόσο οπτικές τελικά είναι οι σημερινές προσπάθειες που τείνουν να συνδυάσουν πάνω σ' ότι αφορά την οικονομία και τον αγώνα «το τερπνόν μετά το ωφέλιμον» μη τυχόν και «κακοφανήσουν» ένα κατεστημένο που φέρνει στους ώμους του άκερανη την ευθύνη της προδοσίας της Κύπρου.

Τότε είναι που θα περάσει πιά ουσιαστικά στο στόμα του λαού ο τελευταίος λόγος. Και τα μεγάλα ΝΑΙ ή τα μεγάλα ΟΧΙ δεν θα μπορούν πιά να είναι ούτε χαλκευμένα μήτε προκατασκευασμένα. Θα διατηρούν άτφια τη δύναμη της γνήσιας πηγής τους.

A. ΣΦΗΚΑΣ

ΙΤΑΛΙΑ: Προσπάθειες για συμβιβασμό

Συνεχίζεται η κυβερνητική κρίση στην Ιταλία. Ο έντολοδόχος πρωθυπουργός της Ιταλίας, Χριστιανοδημοκράτης Τζούλιο Αντρεότι μετά τον πρώτο του κύκλο επαφών με τους ηγέτες των κομμάτων και ιάλλους πολιτικούς παράγοντες της χώρας, ανακοίνωσε, αυτή την εβδομάδα στον Πρόεδρο Λεόνε, ότι απέτυχε στην προσπάθεια του να σχηματίσει τη νέα κυβέρνηση. Αν ο Αντρεότι αποτύχει και κατά το δεύτερο κύκλο των συνομιλιών του, που ήδη έχει αρχίσει, τότε θα πρέπει να γίνουν εκλογές — κάτι που δεν θέλουν σχεδόν όλα τα κόμματα, αριστεράς και δεξιάς.

Στο μεταξύ ο Μπερλίγκουερ σε σύζηση της Κεντρικής Επιτροπής του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κόμματος επανέλαβε την εισήγησή του για κυβέρνηση «εθνικής ανάγκης» στην οποία να συμμετέχουν και το Κομμουνιστικό Κόμμα και τα άλλα κόμματα που μέχρι τώρα στήριζαν την προηγούμενη κυβέρνηση του Αντρεότι. Σε περίπτωση που δεν δεχτούν οι Χριστιανοδημοκράτες, ο Μπερλίγκουερ εισήγαγε τον σχηματισμό κυβέρνησης από μιά συμμαχία κομμάτων που δεν θα συμπεριλάξει βάνει και Σοσιαλδημοκράτες. Αυτό όμως είναι απλώς ένας από τους τρόπους έκφρασης της

επιμονής των κομμουνιστών για συμμετοχή στη νέα κυβέρνηση.

Ενρικό Μπερλίγκουερ

Είναι φανερό πως οι Ευρωκομμουνιστές ζητούν μόνο συμμετοχή σε μιά κυβέρνηση «εκτακτης ανάγκης» και όχι την κατάληψη της εξουσίας. Η ρεφορμιστική ιδεολογία και τακτική τους δεν θα τους επέτρεψουν να ρθούν σε μιά μετωπική σύγκρουση με το Χριστιανοδημοκρατικό καθεστώς που αποτέλεσμα θα έχει την εμφύλια ένοπλη ταξική σύγκρουση. Σκοπό τους, δεν είναι η κατάληψη της εξουσίας αλλά η συμμετοχή στην εξουσία. Για αυτό και προσπαθούν, όσο και ο Αντρεότι, για να θρούν μιά συμβιβαστική λύση, στη κυβερνητική κρίση που υπάρχει. Με την δοήθειά τους θα βρεθεί μιά λύση άκριβως διότι έχουν ρεφορμιστική αντίληψη και δεν είναι διατεθειμένοι να εντίουν τον ταξικό αγώνα για την ολοκληρωτική κατάληψη της εξουσίας — ούτε καν εν μέρει κατάληψη μέσω του εκλογικού συστήματος. Ο Αντρεότι τους απειλεί με εκλογές και αυτοί φοβούνται διότι ξέρουν πως εκλογές σήμερα θα τους φέρουν ενώπιον των ευθυνών τους.

Γενική Απεργία 80 δολοφονίες από το καθεστώς

Στη Γενική Απεργία που κάλεσαν τους εργατές οι συντεχνίες της Τυνησίας την περασμένη εβδομάδα σημειώθηκαν βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία και άλλων οργανωμένων ομάδων του μονοκομματικού καθεστώτος. Η απεργία έγινε σε διαμαρτυρία έναντι της σύλληψης συνδικαλιστών από την αστυνομία πριν δύο εβδομάδες. Ηταν η πρώτη Γενική Απεργία στη χώρα. Αποτέλεσμα των επιθέσεων της αστυνομίας ήταν 80 νε-

κροί και εκατοντάδες τραυματίες. Η Τυνησία είναι η δεύτερη Αραβική χώρα που στον τελευταίο χρόνο βλέπει τέτοιου είδους μαζικές εργατικές αναταραχές. Η πρώτη ήταν η Αίγυπτος. Το εργατικό κίνημα σ' αυτές τις δύο χώρες, όπως και σε άλλες αραβικές χώρες αρχίζει τώρα να δομαίσει καθώς οι οικονομίες αυτών των χωρών αναπτύσσονται.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΤΟ Α.Τ.Ι. ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΣΙΤΟ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

—Χρόνια τώρα η τεχνική εκπαίδευση αντιμετωπίζει ώριμο βρασιδικό πρόβλημα που επηρεάζουν άμεσα τους ίδιους τους μαθητές της. Αυτά τα προβλήματα συζητήθηκαν και προβλήθηκαν πολλές φορές, αλλά δυστυχώς καμιά προσπάθεια δεν έγινε από μέρους των αρμοδίων για την επίλυση τους.

Είναι φανερό ότι το νησί μας έχει ανάγκη από πολλούς τεχνικούς που μπορούν να προσφέρουν πολλά σε όλους γενικά τους τομείς της εξέλιξης του τόπου μας. Τα κενά που σήμερα υπάρχουν στην βιομηχανία μας, μπορούν να συμπληρωθούν με νέους που να έχουν ανώτερη τεχνική εκπαίδευση. Αυτή η ανώτερη τεχνική εκπαίδευση δίδεται στο Α.Τ.Ι. που είναι το μόνο ανώτερο ίδρυμα στον τόπο μας. Δυστυχώς όμως αυτή την ανώτερη τεχνική εκπαίδευση την επωφελοούνται οι μαθητές των πρακτικών τμημάτων ή οι μαθητές εκείνοι που μπορούν να πληρώσουν και να παρακολουθήσουν φροντιστηριακά μαθήματα, γιατί για τους μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης είναι πολύ δύσκολο να περάσουν τις εισαγωγικές εξετάσεις του ΑΤΙ. Είναι δύσκολο να περάσουν τις εξετάσεις αυτές, όχι γιατί δεν αξιοποίησαν σωστά την μόρφωση που πήραν στις τεχνικές σχολές αλλά για τάν απλό λόγο ότι στις εισαγωγι-

νηση. Ο κυριώτερος όμως λόγος που το ΑΤΙ είναι το μόνο ανώτερο ίδρυμα που μπορούν να έχουν θέσεις οι μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης είναι γιατί όλοι τους καπώνονται από εργατικές και φτωχο-αγροτικές οικογένειες και έτσι δεν μπορούν να πληρώσουν για δέν παρακολουθήσουν οπουδές εύκολια τὰ μαθήματα του ΑΤΙ γιατί ήδη έχουν τεχνική κατάρτιση τήν οποία έχουν διδαχθεί από τις τεχνικές σχολές. Αντιθέτως όμως οι μαθητές των πρακτικών τμημάτων με τήν εισαγωγή τους στο ΑΤΙ πρωτογνωρίζονται με τήν τεχνολογία.

—Το ΑΤΙ ιδρύθηκε για να παρέχη ανώτερου τεχνικού ΑΤΙ αὐξάνονταν συνεχώς. Αὐτό όμως δέν συνέφερε στους βιομηχανικούς διότι έχαναν τὰ φθηνά εργατικά χέρια που τους παρήχαν οι τεχνικές σχολές και αναγκάζονταν να προσλαμβάνουν απόφοιτους του ΑΤΙ με μεγαλύτερο μισθό. Έτσι οι βιομηχανικοί κατάφεραν να κόψουν τὸ ρεύμα αὐτὸ δυσκολεύοντας τις εισαγωγικές εξετάσεις μόνο για ν' ἀπερνοῦν 10-15 μαθητές των τεχνικών σχολών. Αὐτὸ τὸ κατάφεραν μέσω τῆς επιτροπῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς βιομηχανίας Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ ΑΤΙ.

—Τὸ ΑΤΙ τώρα κατάντησε πέρασμα για τὰ Ἀγγλικά πανεπιστήμια ἐπειδὴ δέν χρειάζεσαι G.C.E. και μπαίνεις στο δεύτερο ἔτος τοῦ πανεπιστημίου ἢ για νὰ πιάσει κάποιος τρία χρόνια ἀναστολή ἀπὸ τὸν στρατό. Ὅπως βλέπετε και τὰ δύο προτερήματα που ἔχει τὸ ΑΤΙ είναι πολὺ βασικά και τὰ καρποῦνται οι μαθητές των πρακτικών τμημάτων. Οι μαθητές όμως των τεχνικών σχολών δέν θέλουν νὰ τὰ καρπωθῶν αὐτὰ τὰ προτερήματα ἀλλὰ νὰ σπουδάσουν στο ΑΤΙ που είναι τὸ μόνο μέλλον γι' αὐτούς.

—Ὅπως βλέπουμε είναι πολὺ δύσκολο για τούς μαθητές των τεχνικών σχολών νὰ μποῦν στο ΑΤΙ, που είναι τὸ μόνο ἴδρυμα ανώτερης εκπαίδευσης που μποροῦν οι μαθητές των τεχνικών σχολών νὰ πᾶνε γιατί τὰ ὀπολυτήρια των τεχνικών σχολών δέν ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τήν Ἑλληνική κυβερ-

—Ὅπως βλέπουμε είναι πολὺ δύσκολο για τούς μαθητές των τεχνικών σχολών νὰ μποῦν στο ΑΤΙ, που είναι τὸ μόνο ἴδρυμα ανώτερης εκπαίδευσης που μποροῦν οι μαθητές των τεχνικών σχολών νὰ πᾶνε γιατί τὰ ὀπολυτήρια των τεχνικών σχολών δέν ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τήν Ἑλληνική κυβερ-

σὲ πανεπιστήμια ἑξένης χώρας. —Αντιθέτως όμως με τις δυσκολίες που συναντοῦν στήν εισαγωγή τους στο ΑΤΙ, οι μαθητές αὐτοὶ μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν με περισσότερη

σὲ πανεπιστήμια ἑξένης χώρας. —Αντιθέτως όμως με τις δυσκολίες που συναντοῦν στήν εισαγωγή τους στο ΑΤΙ, οι μαθητές αὐτοὶ μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν με περισσότερη στήν βιομηχανία για τις ἀνάγκες της. Στὴν ἀρχὴ οι περισσότεροι φοιτητές τοῦ ΑΤΙ ἦταν ἀπόφοιτοι τεχνικών σχολών. Τὸ ρεύμα των μαθητῶν των τεχνικών σχολών για φοίτηση στο

ΟΜΑΔΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Νοιώθω τήν ἀνάγκη σάν μαθητῆς τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας νὰ ἀναφέρω μερικά ἀπαράδεκτα πράγματα που συμβαίνουν στο σχολεῖο μου.

(α) Σὲ μερικές αἰτήσεις διδασκαλίας ὑπάρχουν παράθυρα με σπασμένα τὰ γυαλιά. Οι μαθητές τώρα που είναι χειμῶνας κρυώνουν και ἔτσι δυσκολεύονται νὰ παρακολου-

μη μερικά κομμάτια γυαλιού που ἀπέμειναν. Αὐτὸ θέτει σὲ κίνδυνο τούς μαθητές αὐτῆς τῆς τάξης.

(β) Στὴν καντίνα δέν μπορεῖς σχεδὸν νὰ πλησιάσεις. Φοβερὴ δυσσομία ἀγκυλιάζει τήν περιοχή. Μπροστὰ ἀπὸ τήν καντίνα ὑπάρχουν μεγάλες βαρέλλες, οι ὅποιες χρησιμευοῦνται σάν καμίνια, για νὰ καίονται τὰ ἀχρηστοτά. Έτσι ἀλόκληρη ἡ περιοχή των

(γ) Σὲ κάθε ἐργαστήριο ὑπάρχει κουτί των πρώτων βοηθειῶν, που μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ, σὲ περίπτωση ἀτυχήματος. Οι περισσότεροι όμως καθηγητές των ἐργαστηρίων δέν ἔχουν ἰδέα ἀπὸ πρώτες βοήθειες. Θὰ ἀναφέρω μιὰ πολὺ χαρακτηριστικὴ περίπτωση:

Πρόσφατα κάποιος μαθητῆς ἐνῶ δούλευε πάνω σὲ μιὰ μηχανή, ἔκοψε τὸ χέρι του. Ἀφοῦ πῆγε στὸν καθηγητῆ για νὰ τοῦ παράσχη τις πρώτες βοήθειες, ἀπογοητεύτηκε. Ὁ καθηγητῆς ἐκτὸς τοῦ ὅτι δέν ἔχει ἰδέα ἀπὸ πρώτες βοήθειες, δέν ἔξερε καν πὸς βρισκόταν τὸ κουτί. Εὐτυχῶς όμως ἡ πληγὴ ἦταν μικρὴ και βρέθηκε κάποιος μαθητῆς ὅπου βοήθησε τὸ συμπαθητῆ του. Μετὰ ὁ καθηγητῆς ἔστειλε τὸν μαθητῆ νὰ πᾶ στὴ διεύθυνση ὅπου ὑπῆρχε δῆθεν νοσοκόμα. Πηγαίνοντας ἐκεῖ οι ὑπεύθυνοι εἶπαν στὸν μαθητῆ ὅτι ὑπάρχει πράγματι νοσοκόμα, ἀλλὰ ἀπουσιάζει.

Και ρωτῶ τούς ὑπευθύνους: Τί θὰ γίνονταν ἀν ὁ τραυματισμὸς ἦταν σοβαρός; Γιατί τοποθέτησαν κουτιά πρώτων βοηθειῶν ἀφοῦ οι καθηγητῆς δέν μποροῦν νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν; Γιατί ἡ νοσοκόμα ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ σχο-

λεῖο σὲ ὅρα ἐργασίας; Αὐτὰ εἶχα νὰ γράψω πρὸς τὸ παρόν, και παρακαλῶ τούς ὑπευθύνους νὰ ἀναλάβουν τις εὐθύνες τους, για νὰ μὴν ἔ-

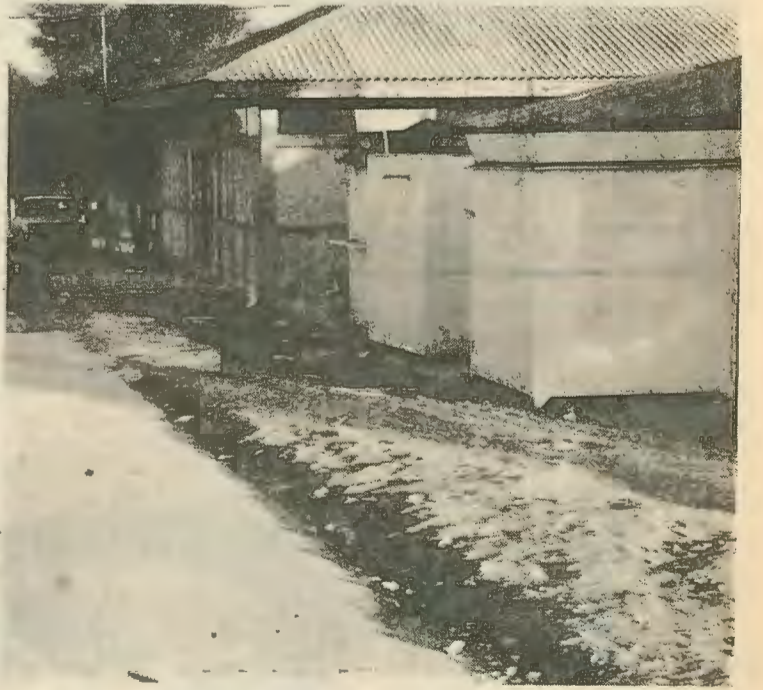
χομε κανένα θῆμα τῆς ἀνευθυνότητάς τους.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

θήσουν τὸ μάθημα. Ἐκτὸς αὐτοῦ, στὰ παράθυρα είναι ἀκό-

ἐργαστηρίων σκεπάζεται ἀπὸ καπνὸ.

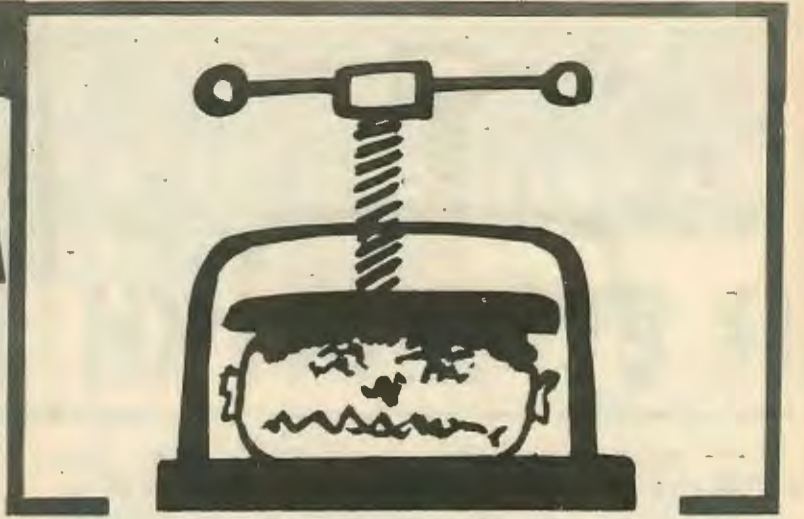

* Ἀσφαλῶς ἡ κατάσταση που περιγράφεται, πὸς πάνω είναι πραγματικὰ ἀνησυχητικὴ. Πρέπει ὥστόσο νὰ τονίσουμε πὸς ἡ λύση δέν βρίσκεται οὔτε στὸ νὰ μάθουν οι καθηγητῆς πρώτες βοήθειες, οὔτε στὸ νὰ ἐξαγαστεῖ μιὰ νοσοκόμα νὰ βρισκεται στὸ σχολεῖο. Γιατί ἡ περιθάλψη μαθητῆ σὲ περίπτωση ἀτυχήματος δέν είναι δουλειὰ τοῦ καθηγητῆ. Ὅσο για τὴ νοσοκόμα πρέπει νὰχο

με ὑπόψη μας ὅτι πάντοτε ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ τῆς συμβεῖ κάτι ἔκτακτο και ἐπείγον που νὰ τήν ἀναγκάσει νὰ ἀποσυρῆ. Αὐτὸ που ἐπιβάλλεται είναι ἡ ὑπαρξη ἱκανοποιητικῶν νοσοκομειακῶν ὑπηρεσιῶν στο σχολεῖο και περισσότερο ἰατρικό προσωπικό. Ἀλλὰ και μέτρα πρόληψης ἱκανὰ νὰ μειώσουν τις πιθανότητες ἀτυχημάτων στο ἐλάχιστο. Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΓΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΟ ΘΗΛ. ΚΥΚΚΟΥ

Ένα από τα πιο καυτά προβλήματα της μαθητικής νεολαίας σήμερα είναι και οι συντονιστικές επιτροπές μαθητών (Σ.Ε.Μ.). Η ΣΕΜ είναι ένα αντιπροσωπευτικό σώμα μαθητών το οποίο δημιουργείται ύστερα από εκλογές. Στις τάξεις, οι ενδομησιακές επιτροπές εκλέγουν ένα αντιπρόσωπο και οι αντιπρόσωποι όλων των τάξεων εκλέγουν με την σειρά τους τους μαθητές που νομίζουν αυτοί ότι θα τους εκπροσωπούν καλύτερα. Δηλ. δημιουργείται μ' αυτό τον τρόπο μία κεντρική επιτροπή που αποτελείται από 5 μαθητές συνήθως. Αύτη είναι η ΣΕΜ. Στο Γυμνάσιο Θηλέων Κύκκου γίνεται τελευταία πολύς λόγος για την ΣΕΜ μία και διαλύθηκε πριν αρκετά χρόνια.

Σε πολλά σχολεία υπάρχουν Σ.Ε.Μ. αλλά ποιός είναι ο ρόλος που παίζουν σ' αυτά; Τις περισσότερες φορές χρησιμοποιείται από τη διεύθυνση σαν μέσο προώθησης και επιβολής των απόψεων της και μία που δεν δίνεται περιθώριο δράσης, ή Σ.Ε.Μ. δεν παίρνει καμμία πρωτοβουλία και δέχεται παθητικά τις απόψεις της διεύθυνσης. Αυτό οφείλεται στο ότι μέλη αυτής της επιτροπής γίνονται μαθητές που έχουν διαγωγή κοσμοπονητική και βαθμολογία πάνω από 16.

Η Σ.Ε.Μ. όμως πρέπει να συσπειρώνει γύρω της τους μαθητές, να προωθεί τα αιτήματά τους, να μελετά τα προβλήματα των μαθητών και να τα γνωστοποιεί στη διεύθυνση. Σε περίπτωση που δεν μπορεί να προωθήσει συγκεκριμένα αιτήματα λόγω των αντιρρήσεων που φέρει ή διεύθυνση, πρέπει να οργανώνει τους μαθητές και να τους πείθει ότι γι' αυτά πρέπει να παλέψουν αν θέλουν να τα δουν να γίνονται πράξη. Ο παθητικός ρόλος της Σ.

Ε.Μ. εξηγείται πολύ εύκολα αν δούμε το θέμα λίγο πιο αναλυτικά. Η άστική τάξη που στα σχολεία αντιπροσωπεύεται από τη διεύθυνση είναι αδύναμη να δώσει λύση σε πολλά προβλήματα και αιτήματα των μαθητών. Αυτά τα προβλήματα δεν μπορεί να τα λύσει είτε διότι τα ξέρει είτε διότι έρχονται σε αντίθεση με τα συμφέροντά της. Η προσπάθεια της άστικής τάξης είναι να φτιάξει ανθρώπους οι οποίοι να είναι εύκολα θύματα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Χρησιμοποιεί την παιδεία σαν μέσο για εξυπηρέτηση των ταξικών της συμφερόντων. Δεν δίνει ίσως ευκαιρίες μόρφωσης, διδάσκει με βάση τη δική της μεταφυσική και ιδεαλιστική φιλοσοφία. Δεν επιτρέπει τη συζήτηση πάνω σε «κρίσιμα» και «καυτά» θέματα.

Οι μαθητές βλέποντας και συνειδητοποιώντας αυτή την κατάσταση ζητούν από την παιδεία τη δημιουργία ολοκληρωμένων ανθρώπων μορφωμένων επαγγελματικά και κοινωνικά. Θεωρούν απαράδεκτο το γεγονός ότι οι μαθη-

τές που αποφοιτούν συνήθως γίνονται υποτακτικά στην κάθε είδους εκμετάλλευση. Αυτό όμως το αίτημα (δηλ. ή δημιουργία ολοκληρωμένων ανθρώπων) δεν συμφέρει καθόλου στην άστική τάξη γι' αυτό και δεν επιτρέπει τη δημιουργία Σ.Ε.Μ. Θέλει να κρατήσει τους μαθητές σε εκείνο το στάδιο της παθητικότητας, δηλ. άσυνεδητοποιήτους και άπολιτικοποίητους.

Στο Θηλέων Κύκκου οι μαθητές αντιμετώπιζουν πολλά προβλήματα. Πολλές είναι οι περιπτώσεις που οι μαθητές δεν μπορούν να πληρώσουν το εσωτερικό ταμείο ή τα μεταφορικά λόγω οικονομικών δυσκολιών. Δεν δίνεται το δι-

καίωμα στις μαθήτριες να εκφέρουν τη γνώμη τους πάνω σε θέματα όπως ή διοίκηση του σχολείου και ο τρόπος διδασκαλίας.

Οι σχέσεις των μαθητριών και καθηγητών δεν είναι καθόλου καλές. Υπάρχει ένα χάσμα μεταξύ των δυο και ενώ θα έπρεπε οι καθηγητές και οι μαθήτριες να είναι στενά συνδεδεμένοι συμβαίνει το αντίθετο. Είναι πολύ απομακρυσμένοι και δεν συζητούν καθόλου τα προβλήματά τους.

Γι' αυτούς τους λόγους είναι που οι μαθήτριες ζητούν επίμονα τη δημιουργία της Σ.Ε.Μ. Όμως παρά τις έντονες προσπάθειες μας, ή διεύθυνση αρκέστηκε στο να μās επιτρέψει να δημιουργήσουμε ενδομησιακές επιτροπές οι οποίες είναι υπό την επίτηρηση κάποιου καθηγητή. Ο ρό-

λος των επιτροπών αυτών περιορίζεται μόνο σε θέματα που άφορούν κάθε τμήμα χωριστά όπως ή διοργάνωση ενδομησιακών εκδηλώσεων, διακόσμηση της τάξης κλπ. Μ' αυτό τον τρόπο είναι αδύνατο οι μαθήτριες να οργανωθούν για να διεκδικήσουν λύσεις που δεν θα ήταν διατεθειμένη ή διεύθυνση να δώσει.

Έστω και αν δεν κατορθώσουν οι φετινές μεγάλες τάξεις να δημιουργήσουν συντονιστική, θα συνεχίσουν αυτό το έργο οι μικρές και θα οργανωθούν αν χρειασθί για την επίτευξη αυτού του σκοπού μία και είναι λογικός και δικαίος για μās τους μαθητές.

Μαθήτρια Γυμνασίου Θηλέων Κύκκου

Με άφορμή τη Πορεία 'Αγάπης

Στις 19 του Γενάρη χιλιάδες λαού έλαβαν μέρος στην πορεία αγάπης Μακαρίου Γ'. Σκοπός της πορείας ήταν ή συγκέντρωση χρημάτων για να καλυφθούν τα σχολικά και φροντιστηριακά δίδακτρα των άπορων μαθητών και μαθητριών όλης της Κύπρου.

Αν κρίνει κανείς από τις συνεντεύξεις που παρουσιάστηκαν από την τηλεόραση, ο κόσμος που συμμετείχε στην πορεία πολύ λίγο γνώριζε τα πραγματικά προβλήματα που αντιμετώπιζουν οι άποροι μαθητές. Στην όμιλία του ο Πρόεδρος κ. Κυπριανού πολύ λίγο αναφέρθηκε σ' αυτά τα προβλήματα. Αφού όμως ο Πρόεδρος μαζί με υπουργούς και επιστήμους που έλαβαν μέρος στην πορεία αναγνωρίζουν την ύπαρξή τους, ποιόν περιμένουν να τα λύσει;

Λίγες μέρες αργότερα οι μαθήτριες των σχολείων πήραν από μια αίτηση γι' απαλλαγή των διδασκτρων του εσωτερικού ταμείου και των φροντιστηρίων. Παραθέτω πιο κάτω μερικούς από τους λόγους που αναγκάζουν τις μαθήτριες να ζητήσουν απαλλαγή από τα δίδακτρα.

Μαθήτρια 6της.
«Συναποθύμω μεγάλη οικονομικά προβλήματα, έχωμε χρέη, ο μισθός του πατέρα μου αρκεί μόνο για διατροφή. Έχωμε κτάς απ' αυτά ένοϊμο, φόρους, μεταφορά και δίδακτρα».

Μαθήτρια 15 χρόνων.
«Αντιμετωπίζω οικονομικό πρόβλημα εξ αίτιας του χαμηλού μισθού του πατέρα μου. Τα προηγούμενα χρόνια ήμουν απλάλληλη από τα σχετικά δίδακτρα. Φέτος δεν με απάλλαξαν παρ' όλο που το πρόβλημά μου παραμένει το ίδιο: Έχω και αδελφό άγνοούμεγο».

ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Μαθήτρια 17 χρόνων:
«Οικονομικά προβλήματα. Ακατάλληλο μισοτελειωμένο σπίτι. Στη προσπάθεια να χτίσουμε σπίτι μπλεκτήκαμε σε χρέη και ή κυβέρνηση δε μās βοήθησε».

τα προβλήματα; ή κυβέρνηση θα λύσει μέρος από το πρόβλημα με μια πορεία αγάπης κάθε χρόνο;

Α.Μ.

Τι θα γίνει με όλα αυτά

Μαθήτρια Γυμνασίου

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΟΛΗ

Ο Κανονισμός της στολής ήταν ένα θέμα που έγινε αίτια για διάφορες αντιδράσεις και διαμαρτυρίες από την πλευρά των μαθητών. Μολονότι αυτές οι αντιδράσεις και οι διαμαρτυρίες ήταν πολύ έντονες τα τελευταία χρόνια, οι αρμόδιοι δεν έδειξαν καμμία διάθεση να τον καταργήσουν.

Τες τελευταίες μέρες το καθηγητικό συμβούλιο του Γυμνασίου Ακροπόλεως Α' αποφάσισε να επιβάλει τον κανονισμό αυτό μέχρι και την τελευταία του λεπτομέρεια (παπούτσια με χαμηλό τακούνι, πικρό μπλέ και όχι γαλάζιο, πουκάμισο άσπρο και όχι γκριζο κλπ.)

Σε συζήτηση που έγινε στες τάξεις μετά την ανακοίνωση αυτής της απόφασης το επίχειρημα της διεύθυνσης ήταν

ότι ή στολή κάνει τους μαθητές να αισθάνονται ίσοι μεταξύ τους ώστε να μη νοιώθουν τον ταξικό διαχωρισμό. Αν ή διεύθυνση πιστεύει ότι μπορεί να κρύψει από τους μαθητές το γεγονός της διαίρεσης της κοινωνίας σε τάξεις αναγκάζοντάς τους να φορούν στολή, είναι αναμφίβολα άφελής. Θυμίζει στρουθοκάμηλο που όταν θέλει να κρυφτεί κρύβει μόνο το κεφάλι του.

Σήμερα το μόνο που εξυπηρετεί αυτός ο κανονισμός είναι ή ισοπέδωση και ή εκμηδενισμός της προσωπικότητας του μαθητή. Οι μαθητές έχουν απόλυτο δικαίωμα να αποφασίζουν μόνοι τους τι θα φορούν και πως να το φορούν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.
Ακρόπολη Α'

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - β'

Στην περασμένη έκδοση είδαμε σε αδρές γραμμές την ιστορία της Σοσιαλδημοκρατίας και το πέραςμά της από την επανάσταση και το διεθνισμό στον ρεφορμισμό και τον εθνικισμό. Είδαμε ακόμα τη θέση—κλειδί που έχουν τα σοσιαλιστικά κόμματα σήμερα στην Πορτογαλία και την Ισπανία, μια θέση που αντί να χρησιμοποιηθεί για την αξιοποίηση της επαναστατικότητας των μαζών μεταβάλλεται σε άνασχετική δύναμη για την επανάσταση.

ΓΑΛΛΙΑ

Ανάλογη θέση—κλειδί έχει και το Σοσιαλιστικό Κόμμα στη Γαλλία. Η Γαλλία δεν πέρασε μέσα από μακρόχρονη δικτατορία όπως η Πορτογαλία και η Ισπανία. Αντίθετα, το Κομμουνιστικό Κόμμα διατηρούσε πάντοτε μεγάλη δύναμη στα μεταπολεμικά χρόνια. Μέχρι και την δεκαετία του 60 ήταν πολύ μεγαλύτερο από το Σ.Κ. που παρέμενε πολύ μικρό. Η εξέγερση του 1968 έφερε μεγάλες ανακατατάξεις στο χώρο της άριστερας. Το Σ.Κ. κινήθηκε σε πολύ πιο άριστερες θέσεις και μέχρι το 1970 ξεπέρασε σε δύναμη το Κ.Κ.

Η αποχώρηση του Ντέ Γκωλ από την προεδρία έδωσε μπροστά στην άριστερά επιτακτικά το θέμα της εξουσίας. Το Σ.Κ. και το Κ.Κ. φάνηκαν να κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση όταν κατάφεραν να συνεργαστούν στις προεδρικές εκλογές που έχασαν με λιγότερο από δυό τοις εκατόν. Φυσικά τους έλειπε ένα συγκεκριμένο κυβερνητικό πρόγραμμα που να μπορεί να δώσει απάντηση στα προβλήματα της χώρας, όμως η άνοδος της άριστερας στην Κυβέρνηση θα ήταν μια νίκη που θα έθετε σε κίνηση διεργασίες που δύσκολα θα αντιστρέφονταν. Η συνεργασία με το Κ.Κ. συνεχίστηκε και μετά τις εκλογές και μέχρι πριν μερικούς μήνες η άρχουσα τάξη ήταν πανικόβλητη μπροστά στην προοπτική μιας άριστερης νίκης στις κοινοβουλευτικές εκλογές του '78. Μπροστά σ' αυτή την προοπτική φαίνεται να πανικόβληθηκαν και οι ηγέτες των άριστερων κομμάτων ξέροντας πως το μέτριο πρόγραμμά τους δεν ήταν αρκετό να δώσει λύση στην οικονομική κρίση. Χωρίς την προοπτική ριζικών αλλαγών στην πολιτική του το Σ.Κ. βρήκε σαν μόνη διέξοδο μια δεξιά στροφή προσβλέποντας ίσως σε μια πορεία ανάλογη με την πορεία του Σοάρες στην Πορτογαλία. Για να μπορέσει να κάμει αυτή τη δεξιά στροφή το Σ.Κ. χτύπησε τις άριστερες τάξεις μέσω ιστού κόμματος που όμως εξακολούθησαν να αποτελούν ένα σημαντικό μέρος του.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Το πιο πολυδιαφημισμένο σοσιαλδημοκρατικό μοντέλο ήταν, τουλάχιστο μέχρι πρόσφατα, το Σουηδικό. Το Σοσια-

λιστικό Κόμμα πήρε την Κυβέρνηση το 1931 μετά ρεφορμιστική ιδεολογία του από μια άπεργια που πνίγηκε στο αίμα από την δεξιά Κυβέρνηση. Από τότε κυβέρνησε τη χώρα μέχρι το 1975, που έχασε τις εκλογές από τον συνασπισμό των αστικών κομμάτων. Στα 44 χρόνια που έβγαζε στην Κυβέρνηση κατάφερε να ανεβάσει το διστικό επίπεδο των εργαζομένων σε μεγάλο βαθμό δημιουργώντας έτσι την εντύπωση πως ήταν δυνατό να σοσιαλιστικοποιηθεί σταδιακά το σύστημα. Με τις πρώτες όμως σοβαρές κρίσεις στον παγκόσμιο καπιταλισμό το Σουηδικό σύστημα δεν μπόρεσε να συνεχίσει την ανοδική του πορεία. Οι καπιταλιστές, που διατηρούσαν ανέπαφη τη δύναμή τους, εκμεταλλεύτηκαν τις δυσκολίες και κέρδισαν τις εκλογές. Φυσικά δεν τα κατάφεραν καλύτερα και φαίνεται πως σύντομα το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα θα ξανάρθει στην Κυβέρνηση.

ΟΛΑΦ ΠΑΛΜΕ: Ο σοσιαλδημοκράτης ηγέτης σε προεκλογική εκστρατεία

Η ήττα του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος είχε σημαντικές επιπτώσεις στη Σουηδική κοινωνία. Οι εργάτες που απογοητεύονταν ολοένα και περισσότερο με τους Σοσιαλδημοκράτες, με αποτέλεσμα να αδρανοποιούνται πολιτικά, άρχισαν να συνειδητοποιούν την απειλή για το διστικό τους επίπεδο και να προετοιμάζονται για μια νέα αναμέ-

τρηση με την άρχουσα τάξη. Μέσα στο ίδιο το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα αναπτύσσονται οι άριστερες ιδέες και η μπαίνει κάτω από σκληρή κριτική. Ασφαλώς δεν πρόκειται να επαναστατικοποιηθεί από τη μια μέρα στην άλλη. Έχουν όμως αρχίσει ελ-

πιδοφόρες διεργασίες.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Το Έργατικό Κόμμα της Βρετανίας ιδρύθηκε από τις εργατικές συντεχνίες για την προώθηση των αγώνων τους στον πολιτικό τομέα. Ήταν α-

Ο Στράους

νάκαθεν ρεφορμιστικό και πολλές φορές έπαιξε καθαρά αντιεπαναστατικό ρόλο (Γενική Άπεργια 1926). Στη μεταπολεμική περίοδο σχημάτισε Κυβέρνηση αρκετές φορές και εισήγαγε διάφορα κοινωνικά μέτρα, όπως την Ιατρική περίθαλψη, κρατικές ασφαλίσεις, εθνικοποιήσεις κλπ. Όσοσο παρούμενη διαχειριστής του κα-

πιταλιστικού συστήματος, πρόγραμμα που άρχισε να δημιουργεί προβλήματα στους υπαδούς και τα μέλη του ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια που αναγκάστηκε να καταφύγει σε μέτρα για τον περιορισμό των μεροκαμάτων.

Το Έργατικό Κόμμα χα-

ρακτηρίζεται σε μεγάλο βαθμό απ' όλην ευρύτητα του ιδεολογικού φάσματος που περιέχει. Σ' αυτό βρίσκονται ομάδες και άτομα από την άκρα άριστερά μέχρι τη δεξιά σοσιαλδημοκρατία. Πρέπει όμως να σημειωθεί πως ενώ οι συζητήσεις μέσα στο κόμμα το σπρώχνουν, συνεχώς σχεδόν, προς τ' άριστερά οι αποφάσεις της Έργατικής Κυβέρνησης παίρνονται από το ύπουρο συμβούλιο και την κοινοβουλευτική ομάδα. Αυτές οι αποφάσεις πολλές φορές είναι αντίθετες και με τις ίδιες τις συνεδριακές αποφάσεις του κόμματος.

Το πιο αντιδραστικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα στην Ευρώπη είναι ασφαλώς το SPD της Δυτικής Γερμανίας. Πολλά λέγονται για τις σχέσεις του με την CIA και όπωσδήποτε είναι γεγονός ότι το SPD είναι βασικά υπεύθυνο για την αστυνομική καταπίεση που επικρατεί στη χώρα. Η δράση του κόμματος δεν περιορίζεται στη Γερμανία αλλά επεκτείνεται σ' ολόκληρη την Ευρώπη με την υποστήριξη που δίνει στις δεξιές πτέρυγες των Σοσιαλιστικών Κομμάτων, ή ακόμα και σε αστικά κόμματα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Στο τέλος της δεκαετίας του 60 το κόμμα αντιμετώπισε το πρόβλημα της άριστεροποίησης της Νεολαίας του. Για να πολεμήσουν την φοιτητική εξέγερση, που πρωταγωνιστής της ήταν ο Ρούντι Ντούπκε δημιούργησαν την φοιτητική οργάνωση SHB. Με τη σειρά της η SHB άριστεροποιήθηκε και τότε έστησαν μια νέα Νεολαία.

Η Σοσιαλδημοκρατική Κυβέρνηση της Γερμανίας είναι σήμερα ίσως ο καλύτερος εκπρόσωπος των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην ηπειρο. Είναι ο καλύτερος, μετά την Αμερική, προμηθευτής όπλων σε αντιδραστικά καθεστώτα. Παρ' όλα αυτά η δεξιά δεν είναι ικανοποιημένη. Θέλει για τον εαυτό της την εξουσία. Ακόμα, το νεοφασιστικό κόμμα του Στράους κερδίζει έδαφος, ιδιαίτερα στη Βαυαρία. Το SPD μόλις κατάφερε να κρατηθεί στην κυβέρνηση στις τελευταίες εκλογές.

***

Είναι σημαντικό να θυμόμαστε πάντα πως ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη πολιτική τοποθέτηση των Σοσιαλιστικών και των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ευρώπης, αυτά τα κόμματα αποτελούν σήμερα μαζικούς φορείς της εργατικής τάξης. Πρέπει ακόμα να έχουμε στο νου τον διαχωρισμό της κομματικής ηγεσίας από την κομματική βάση και την τάξη που εκπροσωπούν. Όσο αντιδραστική ή λαθρασιμένη κι' αν είναι η κομματική γραμμή μέσα στις τάξεις της βρίσκονται εργατικές μάζες που πιστεύουν σ' αυτά. Όσο τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα διατηρούν αυτές τις μάζες θα καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη του εργατικού κινήματος.

Είναι σημαντικό να θυμόμαστε πάντα πως ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη πολιτική τοποθέτηση των Σοσιαλιστικών και των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ευρώπης, αυτά τα κόμματα αποτελούν σήμερα μαζικούς φορείς της εργατικής τάξης. Πρέπει ακόμα να έχουμε στο νου τον διαχωρισμό της κομματικής ηγεσίας από την κομματική βάση και την τάξη που εκπροσωπούν. Όσο αντιδραστική ή λαθρασιμένη κι' αν είναι η κομματική γραμμή μέσα στις τάξεις της βρίσκονται εργατικές μάζες που πιστεύουν σ' αυτά. Όσο τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα διατηρούν αυτές τις μάζες θα καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη του εργατικού κινήματος.

Είναι σημαντικό να θυμόμαστε πάντα πως ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη πολιτική τοποθέτηση των Σοσιαλιστικών και των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ευρώπης, αυτά τα κόμματα αποτελούν σήμερα μαζικούς φορείς της εργατικής τάξης. Πρέπει ακόμα να έχουμε στο νου τον διαχωρισμό της κομματικής ηγεσίας από την κομματική βάση και την τάξη που εκπροσωπούν. Όσο αντιδραστική ή λαθρασιμένη κι' αν είναι η κομματική γραμμή μέσα στις τάξεις της βρίσκονται εργατικές μάζες που πιστεύουν σ' αυτά. Όσο τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα διατηρούν αυτές τις μάζες θα καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη του εργατικού κινήματος.

Είναι σημαντικό να θυμόμαστε πάντα πως ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη πολιτική τοποθέτηση των Σοσιαλιστικών και των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ευρώπης, αυτά τα κόμματα αποτελούν σήμερα μαζικούς φορείς της εργατικής τάξης. Πρέπει ακόμα να έχουμε στο νου τον διαχωρισμό της κομματικής ηγεσίας από την κομματική βάση και την τάξη που εκπροσωπούν. Όσο αντιδραστική ή λαθρασιμένη κι' αν είναι η κομματική γραμμή μέσα στις τάξεις της βρίσκονται εργατικές μάζες που πιστεύουν σ' αυτά. Όσο τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα διατηρούν αυτές τις μάζες θα καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη του εργατικού κινήματος.

Ο Σμίτ

Στο επόμενο θα αναφερτούμε στο ρόλο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και τις προοπτικές της Σοσιαλδημοκρατίας στην Ευρώπη. (Συνεχίζεται)

«Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»

'Ανατομία μιᾶς ἄρρωστης τάξης

ΟΠΕΡΕΤΤΑ 'Αρ. 2

Τὸ ἀνεκδοτο πού λέγεται τώρα τελευταία στήν Λευκωσία εἶναι τὸ πιὸ κάτω:

—Ξέρετε κυκλοφόρησε τὸ βιβλίον «Ὁ Ἀχιλλεὺς τῆς Κύπρου» πού γράφει σχετικά με τὴν ἀπαγωγή τοῦ Α. Κυπριανοῦ.

—Ποιὸς τὸ προλογίζει; Ὁ Βάσος Παυλίδης:

Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἡ πραγματικότητα νὰ ξεπεράσει κι' αὐτὸ τὸ ἀνέκδοτο κι' ἔτσι νὰ δοῦμε σὲ μιὰ δεξίωση, τοῦ ΠΕΑΜ, τοῦ ΠΑΔΗΚ ἢ τοῦ ΔΗΚΟ ἢ σὲ πάρτυ κοσμικῆς κυρίας νὰ εἶναι καλεσμένοι καὶ ὁ ἀπαχθεὺς Α. Κυπριανοῦ καὶ ὁ ἀπαγωγέας τοῦ Βάσος Παυλίδης, πού νὰ χαμογελοῦν μαζί κρατώντας τὸ ποτήρι τους στὰ φλάς τῶν δη-

πῶς νιώσατε στὴν ἀπαγάγατε τὸν Ἀχιλλεὺς;

Βάσος: "Ἐνωσα ἔτσι κι' ἔτσι.

Ὁμορφος κόσμος ἠθικός, ἀγγελικά πλασμένος, καθὼς ἔλεγε ὁ ποιητής.

Γιατί ὅμως μερικοὶ θεωροῦν ἀπραγματοποιήσιμα τὰ πιὸ πάνω.

Μέχρι τῆς στιγμῆς εἶχαμε συνεντεύξεις, προβολές στὸν

γωγῆ.

Τὸ περιοδικὸ «Δεκατρία» γράφει στὴ διαφήμισή του στὶς ἐφημερίδες: Πάρτε τὸ «Δεκατρία». Συνέντευξη τοῦ Ἀχιλλεὺς, Δηλώσεις τῆς Μμ. Κυπριανοῦ, καὶ ΟΛΟΣΕΛΙΔΟ ΠΟΣΤΕΡ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ.

Ταυτόχρονα κυκλοφοροῦν δυὸ βιβλία με θέμα τὸν Ἀχιλλεὺς. Ἐνα τοῦ Παπαδημητρή καὶ Λουκαῖδη (Δημοσιογράφοι τοῦ «Ἀγώνα») με τίτλο «Ἡ ἀπαγωγή τοῦ Ἀχιλλεὺς», πού σῶζει τουλάχιστο τὰ προσχήματα ἐπιμένοντας σὲ ἕνα καταναλωτικὸ δημοσιογραφικὸ στυλ κάλυψης τοῦ γεγονότος κατὰ τὰ Δυτικευρωπαϊ-

καὶ γαμηλοῦ ἐπιπέδου κείμενο.

Καὶ ἂν γιὰ τὰ κείμενα φταῖνε ἑκατὸ τὰ ἑκατὸ οἱ «συγγραφεῖς» τοῦ βιβλίου Π. Μυρτιώτης καὶ Γ. Ἀλάξης. Γιὰ τίς φωτογραφίες δὲν εἶναι ἀμοιρῆ ἢ προεδρική οἰκογένεια Σ. Κυπριανοῦ, πού σίγουρα ἐδῶσε τίς φωτογραφίες γιὰ νὰ βγῆ αὐτὸ τὸ βιβλίο, γιατί εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐρῆκαν οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου ἀπὸ ἄλλου ὄλες αὐτὲς τίς φωτογραφίες, ὁ Ἀχιλλεὺς μιᾶς ἡμέρας — μέχρι σήμε-

ρα. Ὅλα αὐτὰ δεῖχνουν ξεκάθαρα τὴν προσπάθεια δημιουργίας ρηχῶν καταστάσεων στήν Κύπρο, τὸν ἀποπροσανατολισμὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τὴν προώθηση στὸ Κυπριακὸ λαὸ μιᾶς πολιτικῆς συζήτησης κ: ἐνὸς ἐνδιαφέροντος, πού θὰ περιορίζεται στὸ πού χόρεψε ὁ Ἀχιλλεὺς Κυπριανοῦ τὴ νύχτα, κα ἵτι ἔκανε τὴν ἄλλη νὰ περιορίσουν τὴν πολιτικὴ συζήτηση σὲ ἀναφορὲς κουτσομπολιοῦ, σκανδαλοθηρίας, ἀνοητολογίας. Γιὰ ἀγῶνα τίποτε (λόγια φυσικά κι' ἐδῶ πολλά, ἀλλὰ πράξη καμιά).

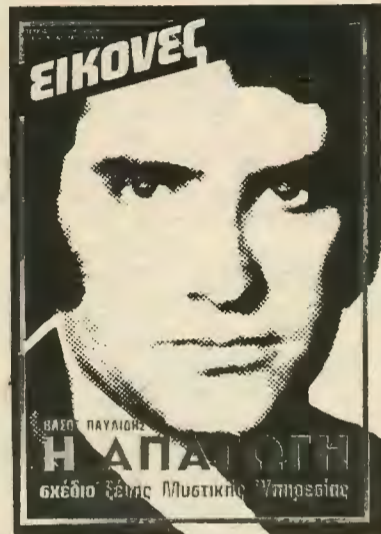
Ταυτόχρονα προβάλλεται με πιὸ «σεμνὸ» τρόπο κι' ὁ Β. Παυλίδης. Ἔτσι βλέπουμε νὰ γράφουν πού θεάθηκε αὐτὸ τὸ μικρὸ καθαριματάκι, ἂν ἦταν σὲ αὐτοκίνητο ἢ ὄχι κλπ.

Τὸ σύστημα προώθησε με πολὺ εὐκόλο τρόπο στὶς μάζες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δυὸ Χολυγουντιανὰ πρότυπα, γιατί δὲν προωθήθηκε σὰν πρότυπο ὁ Α. Κυπριανοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ Β. Παυλίδης, τὰ ὁποῖα πρότυπα φυσικά, ἐφόσον τὰ κατασκεύασε τὸ σύστημα, εἶναι ὑπερταξικά καὶ λειτουργοῦν μέσα στὸ σύστημα.

Ὁ ἕνας εἶναι ὁ Α. Κυπριανοῦ, σεμνὸ καὶ καλὸ παιδί με

μέλλον, νέος ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια, ἀντιμετωπίζει ἕνα μεγάλο πρόβλημα, ἀλλὰ στὸ τέλος ὄλα τελειώνουν κατ' εὐχὴ.

Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ Β. Παυλίδης, «κακὸς» μὲν πλὴν παλληκαράκι, τολμηρὸς πού τὰ θέλει: με τὸ κατεστημένο ὄγ:

παρατραβηγμένα ὅμως καὶ στὸ τέλος ὄλα τελειώνουν κατ' εὐχὴ. Ἄν εἶστε νέοι με καλὰ προθέσεις διαλέγετε Α. Κυπριανοῦ. Ἄν ἔχετε κίχμας κατὰ τὸ σύστημα, ταυτιστατε — ὁπασυνείδητα — με τὸν Β. Παυλίδη. Μὴν τὸ δηλώσετε ὅμως ξεκάθαρα. Ἡ ἠθικὴ τοῦ συστήματος δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Γιατί δὲν πρόκειται νὰ διακινδυνεύσετε τίποτε. Στὸ σύστημα πού ζοῦμε τὰ δυὸ πρότυπα ἀλληλοσυμπληρώνονται καὶ λειτουργοῦν μαζί χωρὶς νὰ ἀποκλείει τὸ ἕνα τὸ ἄλλο. Καὶ δὲν ἀποκλείεται, σὲ λίγο καιρὸ ὁ Β. Παυλίδης νὰ προλογίζει τὸ βιβλίο τοῦ Ἀχιλλεὺς Κυπριανοῦ ἢ νὰ κάνουν μαζί κάτι ἄλλο, ἐννοώντας φυσικά ὄχι αὐτὰ τὰ δυὸ πρόσωπα, ἀλλὰ οἱ κοινωνικὲς ὁμάδες τῆς ἀστικῆς τάξης πού ἐκπροσωποῦν.

Τοῦ Σ. ΠΑΥΛΟΥ

Ὁ Ἀχιλλεὺς ξαναγύρισε στήν οἰκογένεια του. Κοντὰ στὰ ἀγαπημένα του πρόσωπα, κοντὰ στὸ δικὸ του περιβάλλον. Τὸ γεγονός εἶναι μεγάλο. Τὸ γιορτάζει στήν «Νεραΐδα» με τὴν παρέα του, τὸ βράδυ στὶς 19.12.1977. Τὸ «Δεκατρία» δημοσιεύει σήμερα διάφορες φωτογραφίες — ἐνστασιανὲς — ἀπὸ τὴν διασκέδαση τοῦ νεαροῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ἢ ἀπαγωγῆ τοῦ ὁποῖου κράτησε σὲ ἀγῶνι τὸν Ἕλλητισμό.

μοσιογράφων. Ἡ ἀκόμα νὰ τοὺς δοῦμε σὲ μιὰ κοινὴ ἐκπομπή στήν τηλεόραση νὰ ἀπαντοῦν με ἀνεση καὶ οἱ δυὸ του σοτὶς ἐρωτήσεις τοῦ δημοσιογράφου.

Ἔτσι θάχομε καὶ τοὺς πιὸ κάτω χαριτωμένους διαλόγους:

Δημοσιογράφος: Ἐσεὶς Ἀχιλλεὺς πῶς νιώσατε στὴν σά; ἀπήγγαγε ὁ Βάσος;

Ἀχιλλεὺς: Ἐνωσα ἔτσι κι' ἔτσι.

Δημοσιογρ.: Ἐσεὶς Βάσο

πάντο, φωτογραφίες, γιὰ τοὺς δυὸ ἥρωες τῆς ὑπόθεσης ξεχωριστά. Φωτογραφίες, συνέντευξη, σόγια, εἰδήσεις γιὰ τὸ Β. Παυλίδη στὴ μιὰ ἐκδοση, φωτογραφίες κλπ. γιὰ τὸν Α. Κυπριανοῦ στὴν ἄλλη. Δὲν εἶναι καλύτερα νὰ μποῦν μαζί;

Ὅλα αὐτὰ τὰ γράφουμε μετὰ ἀπ ὄλον αὐτὸ τὸν καταγιγαστὸ εἰδήσεων, πληροφοριῶν ἀφιερωμάτων, ἐκδόσεων σχετικὰ με τὸν Α. Κυπριανοῦ καὶ τὸν Β. Παυλίδη, τοὺς πρωταγωνιστὲς τῆς ὑπόθεσης «ἀπα-

κὰ πρότυπα, καὶ τὸ βιβλίο «Ὁ Ἀχιλλεὺς τῆς Κύπρου», τὸ ὁποῖο δείχνει ὄλη τὴν προσπάθεια κατασκευῆς Χολυγουντιανῶν εἰδῶλων γιὰ ἀποκοιμισμα ἀπὸ κάθε σωστὴ δράση.

Τὸ στυλ τοῦ βιβλίου πού μυρίζει ἐπαρχιωτισμὸ καὶ λαϊκὸ ἀποδλακτικὸ σινεμαίντζο σὰν αὐτὰ πού μᾶς καταβαίνουν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καθ' ἑβδομάδα «Βεντέτα» καὶ «Ρομάντζο».

Ἄθλιες καὶ γελοῖες λεζάντες στὶς φωτογραφίες, φτωχὴ

Γράμμα στήν Ἔκφραση

Ἡ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΒΑΛΝΤΑΧΑΪΜ

Αγαπητὴ σύνταξη.

Με μεγάλη μας ἐκπλήξη, ἀλλὰ καὶ με πολλὰ ἀναπάντητα ἐρωτήματα ὁ κ. Κυπριανοῦ δέχτηκε τὴν πρόσκληση τοῦ Βαλντάιμ γιὰ γεῦμα στὸ ἀρχηγεῖο τῆς Εἰρηνευτικῆς δυνάμεις. Στὸ γεῦμα παραβρέθηκε ἐπίσης καὶ ὁ Ντενκτάς. Σύμφωνα με πληροφορίες ἀπὸ τὸν Κυπριακὸ Τύπο, οἱ κ.κ. Κυπριανοῦ καὶ Ντενκτάς εἶχαν καὶ ἰδιαίτερη συνομιλία πού διάρκεσε γύρω στὰ 15—20 λεπτά.

—Βεβαίως θέλω νὰ πιστεῦω ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος πῆγε στὸ γεῦμα αὐτὸ με πλήρη γνώση τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περιηγῆς συνάντησης. Ἄπλ. ὅτι ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Κυπριανοῦ στὸ γεῦμα εἶγε σὰν ἀποτέλεσμα:

(α) Τὸν ὑποβιβάσμὸ τοῦ ἀπὸ προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας σὲ ἀσπυγὸ τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς κοινότητας.

(β) Τὴν ἐξίσωση τοῦ με Ντενκτάς.

(γ) Τὴν ἀναγνώριση» ἐμμεσα θέβαια τῆς Τουρκοκυπριακῆς διοίκησης.

(δ) Καὶ τελικὰ αὐτὴ ἡ συνάντηση—γεῦμα βοηθᾷ τὴν Τουρκοκυπριακὴ κοινότητα καὶ τὸ καθεστὼς πού τὴν διονοκᾷ στὸ νὰ κερδίση χρόνο πρᾶγμα πού τὴν συμφέρει γιὰ μεθόδευση τῆς πολιτικῆς τῆς.

Ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βάλνταχαῖμ δὲν ἔγνε καμμιὰ οὐσιαστικὴ προσπάθεια στὸ νὰ ξε-

καθαρίσει τὴν δική του θέση ὅσον ἀφορᾷ τίς συνομιλίες

πο ὕεγιναν στὸ παρελθόν καὶ Κατὰ τὴ γνώμη μου, φ' ὅσον εἶγε προσκυμνηθεῖ ἕνα

πλαῖσιο ἀγῶν πού στήν παρούσα τοῦ κ. Βάλνταχαῖμ εἶγε γίνει ἀποδεκτὸ καὶ ἀπὸ τίς δυὸ πλευρὲς ὄφειλε, ὁ κ. Βάλνταχαῖμ νὰ καταδικάσῃ σι. Κι' ἂν ἀκόμα κάποιου εἶδους συνομιλίες ἀρχίσουν, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι γνωστὰ ἐκ τῶν προτέρων, πού ἀπότυχαν. Με ἑμμεσο τρόπο ἀπόφυγε τίς εὐθύνες. Μιὰ ἀόριστη προσπάθεια καταβάλλεται τώρα γωρὶς οὐσιαστικὲς προοπτικές, διότι δὲν ὄπαρχει ἐλπιδοφόρα θάττην Τ/Κ πλευρὰ γιὰ τὴν καταπάτηση αὐτοῦ τοῦ πλαισίου. Αὐτὸ φυσικά δὲν ἔγνε.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὁ κ. Κυπριανοῦ ὄφειλε νὰ μιλήσῃ ἀνοιχτὰ στὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν ἐνημερώσῃ πλήρως. Βρισκόμαστε στὰ πρόθυρα ἐκλογῶν, γιὰ ἀνάδειξη Προέδρου. Καὶ ὁ κ. Κυπριανοῦ θάναὶ ὄπολη-

σιος γιὰ τίς προεδρικές ἐκλογές. Κι' ἔτσι ὁ κ. Κυπριανοῦ ὄφειλε νὰ μιλήσῃ στὸ λαὸ καὶ νὰ πεί ὄλη τὴν ἀλήθεια, ν' ἀποκαλύψει τίς πιέσεις καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀτόκλητων μεσολαβητῶν. Ἔγνας ὄποψήφιος πρόεδρος πού ζητᾷ τὴν ὄψη τοῦ λαοῦ, με σκοπὸ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα του, ὄφειλε νὰ συμβουλευεταί καὶ τὸν λαὸ πάντα ζητώντας τὴν γνώμη του. Γιὰ νάναὶ ὁ κ. Κυπριανοῦ πραγματικὸς Πρόεδρος τὸν Φεβρόαρη, καὶ γιὰ νὰ περὸβάλλεται με ἐμπιστοσύνη, ὄφειλε νὰ ἐνημερώσῃ ἀμέσως τὸν λαὸ.

Α. Κ.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ
Στὴ προηγούμενη ἐκδοση τῆς Δοκλιματικῆς Ἐκφρασης γράφτηκε λανθασμένα ὅτι τὸ βιβλίο Ἐναμνήσεις ἐνὸς ἔξοριστοῦ εἶναι τοῦ Σ. Ἀλλή. Ζητοῦμε συγγνώμη ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας. Παρακαλοῦμε νὰ διορθωθεῖ: ΑΖΙΖ-ΝΕΣΙΝ: Ἀναμνήσεις ἐνὸς ἔξοριστοῦ. Ἐκδόσεις Στεφανάκης.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ

Πριν από τρεις περίπου εβδομάδες συνελήφθησαν στο Ισραήλ ο δημοσιογράφος της «Χαραυγής» Παναγιώτης Πασχάλης μαζί με ένα Ισραηλινό συνάδελφό του, μέλος της Καθοδήγησης του Κομμουνιστικού Κόμματος του Ισραήλ, με την κατηγορία ότι εκτέλεσαν κατασκοπεία προς όφελος των Παλαιστινίων. Στην Κύπρο έγιναν αρκετές εκδηλώσεις διαμαρτυρίας για τη σύλληψη, συμπεριλαμβανομένων πικετοφοριών κάτω από την οργάνωση της Συντονιστικής Επιτροπής Κομμάτων και Οργανώσεων και προσωπικών επαφών του ίδιου του Προέδρου Κυπριανού με Ισραηλίτες επίσημους στην πρεσβεία εδώ στην Κύπρο.

παναστασιακές διαθέσεις των
Από τα στοιχεία που έχουν δοθεί στη δημοσιότητα από τον ίδιο τον Ισραήλ, οι κατηγορίες ενάντια στον Πασχάλη φαίνεται ολοκλήρωτα πως είναι πλαστές. Το πιά παράξενο όμως στην όλη υπόθεση είναι πως ο Ισραήλ έχει δώσει τρομαχτική δημοσιότητα στη σύλληψη μολονότι δεν είναι απάνιες οι περιπτώσεις που στο παρελθόν ξένοι δημοσιογράφοι συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στο Ισραήλ με τις ίδιες κατηγορίες, κάτω από μεγάλη μυστικότητα, σε βαθμό μάλιστα που κανείς σήμερα να μην ξέρει πού βρίσκονται αυτοί. Έχοντας αυτό υπ' όψιν η σύλληψη του Πασχάλη μαζί με τον Ισραηλίτη κομμουνιστή συνάδελφό του φαίνεται να εξυπηρετά δυο βασικά στόχους. Από τη μία αποτελεί πλήρη εναντία στις αντιπολιτευτικές προσδευτικές δυνάμεις μέσα στον ίδιο τον Ισραήλ με την

παρουσίαση ενός Κομμουνιστή ηγέτη μπροστά στον Ισραηλιτικό λαό, που στην πλειοψηφία κατέχεται από ένα δυνατό εθνικισμό, σαν πράχτορα ξένων εχθρικών δυνάμεων και προδότη του έθνους. Από την άλλη, η σύλληψη αποτελεί έκφραση φόβου για τους ξένους δημοσιογράφους και πως μπορεί ξαφνικά να βρεθούν στη φυλακή αν ο Ισραήλ κρίνει πως δεν εξυπηρετούν τη δική του δράση και προπαγάνδα.
Είναι γεγονός πως τον τελευταίο καιρό ο Ισραήλ αντιμετωπίζει πιο δριμύτητα εσωτερικά προβλήματα που πηγάζουν κατά κύριο λόγο από τις εργατικές αναταραχές, που τελευταία έχουν πάρει μια ιδιαίτερα ανησυχητική για την Ισραηλινή αστική τάξη δυναμική μορφή, και από τις ε-
Αράβων που ζούν στα κατεχόμενα από τον Ισραήλ εδάφη. Οι κινητοποιήσεις αυτές των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, Αράβων και Εβραίων,

μέσα στον Ισραήλ, έχουν κάνει επιτακτική την ανάγκη αποστασιοποίησης των κτυπημάτων ενάντια στις προσδευτικές δυνάμεις της χώρας και η παρουσίαση ενός Κομμουνιστή ηγέτη σαν πράχτορα αποτελεί μέρος της όλης προσπάθειας. Ταυτόχρονα εξ αιτίας του ρόλου που ο Ισραήλ παίζει μέσα στο χώρο της Μέσης Ανατολής πολλοί δημοσιογράφοι επισκέπτονται τη χώρα θιγώντας προς τα έξω τις αντιθέσεις του αστικού κράτους και τα εσωτερικά προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει ο Ισραήλ. Οι δημοσιογράφοι αυτοί αποτελούν ένα πραγματικά σοβαρό πρόβλημα για τον Ισραήλ γιατί είναι σε θέση να διαλύσουν την ψεύτικη προπαγάνδα του Ισραήλ για ένα ισχυρό Ισραηλιτικό κράτος, όπου όλος ο λαός εθνεπαθή, δίχως όποιονδήποτε σοβαρό πολιτικό ή κοινωνικό πρόβλημα, και όπου σύσσωμος ο λαός βρίσκεται στο πλευρό της Κυβέρνησης με μόνο μέλημα την αντιμετώπιση των Αράβων. Αν η σύλληψη και φυλάκιση δημοσιογράφων όπως η περίπτωση του Πασχάλη πετύχει να αποθαρρύνει ξένους δημοσιογράφους, από το να επισκέπτονται

τη χώρα, τότε ο Ισραήλ έχει να κερδίσει πολλά.
Ο λαός της Κύπρου είδε με αγανάκτηση τη σύλληψη των δύο δημοσιογράφων και έλαβε μέρος μαζί στις εκδηλώσεις που οργάνωσε η Συντονιστική Κομμάτων και Οργανώσεων. Στις εκδηλώσεις αυτές όμως, λανθασμένα δόθηκε ένας καθαρά ανθρωπιστικός χαρακτήρας. Ο Πασχάλης δηλαδή παρουσιάστηκε σαν ο «άθωτος» και «παρεξηγημένος» Κύπριος δημοσιογράφος και ο Ισραήλ καλείται να αναλογιστεί τις οικογενειακές υποχρεώσεις του θύματος, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το άσυλο που παρέχεται στους δημοσιογράφους, και να αφήσει ελεύθερο τον Πασχάλη. Αντί να παρουσιαστεί ο Ισραήλ σαν ένα εχθρικό κράτος στην περιοχή έπρεπε να δει σαν πληρεξούσιος του Αμερικανικού Ιμπεριαλισμού παρουσιάζεται έτσι σαν το λογικό και συνετό κράτος το οποίο αναλογιζόμενο τις εθιμικές του θά ελευθερώσει τον Πασχάλη. Δεν έγινε από κανένα από αυτούς που οργάνωσαν τις εκδηλώσεις προσπάθεια να ξεκαθαριστεί πως αυτό που σε μας φαίνεται «σωστό» και «δίκαιο» και παύει

να είναι σωστό και δίκαιο για τον Ισραήλ από τη στιγμή που έρχεται σε αντίθεση με τα γενικά του συμφέροντα. Μια και τα συμφέροντα του Ισραήλ βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τα δικά μας επειδή ο Ισραήλ είναι όργανο και «μειοθύμα» του Ιμπεριαλισμού, έννοιας όπως «σωστό» και «δίκαιο» χάνουν τελείως το νόημα τους γιατί ο καθένας τους δίνει διαφορετική ερμηνεία. Γι' αυτούς τους λόγους ήταν λανθασμένος ο χαρακτήρας που δόθηκε στις εκδηλώσεις. Η σύλληψη του Κύπριου δημοσιογράφου έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για μαζικές μαχητικές εκδηλώσεις ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους του ανεξάρτητους. Η επίθεση της συνειδητοποίησης και της αγωνιστικότητας του λαού μας.
Όσοι ζητούν την άμεση θέρωση των δύο δημοσιογράφων πρέπει να στρέψουν τις προσπάθειες τους σε μια έντονη αντίδραση της κοινής γνώμης έτσι ώστε ο Ισραήλ να εξαναγκαστεί να τους ελευθερώσει. Με τα παρακάτω δεν πρόκειται να κερδηθεί τίποτα.
Α. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ «ΛΥΚΟΣ»

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ
Από το εργοστάσιο, όπου στελέχη της οργάνωσης παρευρεθήκαμε, την 6η μέρα της απεργίας, οι συντεχνιακοί ηγέτες προσπαθούσαν με μεγάλη προσπάθεια να αναπτύξουν τα επιχειρήματα γιατί έπρεπε να σταματήσει η απεργία, και να υποχωρήσουν στο σημείο που δεχόταν η εργοδοσία.
Η επιχειρηματολογία των συντεχνιακών ηγετών στηρίχτηκε κύρια στο ότι αν συνεχίζονταν η απεργία οι ζημιές θα ήταν μεγαλύτερες από τα κέρδη έστω και αν η εργοδοσία υπέκυπτε στο αίτημα. Οι απλήρωτες δηλαδή ώρες πιά πολλών μερών απεργίας θα ήταν περισσότερες από τις ώρες που θα κέρδιζαν με 40ωρο από την 1.2.78 όπως ήταν αρχικά το αίτημα. Ένα δεύτερο σημείο που πρόσβαλλαν ήταν πως οι εργοδότες θα τους συμπεριφέρονταν καλύτερα αν σταματούσαν την απεργία, ενώ αντίθετα θα δξύνονταν οι σχέσεις μεταξύ τους και αυτό θα ήταν ζημιά. Ακόμα οι συντεχνιακοί με τρόπο λίγο - πολύ εκδραστικό είπαν πως αν σταματήσει τώρα η απεργία θα σάς πληρώσουμε τα μισά μεροκάματα, γ.α. τρεις μέρες δηλαδή, ενώ αν συνεχίσετε ίσως να μην μπορούμε να καλυφθούν μεγαλύτερες ζημιές. Μεταξύ των εργατών άρχισε να δημιουργείται κλίμα δυσφορίας μετά τις θέσεις που έκθεσε η ηγεσία, γιατί ένοιωθαν ήττημένοι. Έλεγχαν πως η εργοδοσία θα ήταν πιο άσπαστη μετά τη

ΜΕ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ Ή ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ;

Τους τελευταίους μήνες συμβαίνουν γεγονότα σ' αυτό το νησί που δεν ξέρει κανένας αν θα πρέπει να τ' αντιμετωπίσει στα σοβαρά ή στ' αστεία. Πρώτα παρουσιάστηκε ένα πολιτικό πρόγραμμα από τον νέο Πρόεδρο, με το οποίο ζητούσε την ψήφο του λαού και την υποστήριξη διαφόρων κομμάτων, δεξιών και αριστερών. Η κύρια προσπάθεια τόσο του συγγραφέα του προγράμματος όσο και των στελεχών του κόμματος του οποίου ηγήται ο κ. Κυπριανού, ήταν να παρουσιαστεί σαν ένα πρόγραμμα που δεν έκπορευε από καμιά ιδεολογία.
"Όσο κι' αν φαίνεται παράξενο, δεν μπορεί παρά να είναι αληθινό. Άλλοιως δεν εξηγείται η μεθόδευση της πάρα κάτω εκπληκτικής συνθηματολογίας από το ΔΗΚΟ και τον αρχηγό του: "Ο αγώνας μας δεν στηρίζεται σε κανένα ιδεολογικό υπόβαθρο!!" Η οικονομική πολιτική του κράτους δεν έχει καμιά ιδεολογία!! Η ιδεολογική αντιμετώπιση είναι καταστροφική κάτω από τα σημερινά δεδομένα!! Δεν υπάρχουν περιθώρια για ταξική μάχη!!
Μέχρι σήμερα ξέραμε πως κάθε ανθρώπινη εκδήλωση ή διαίτερα όταν είναι πολιτική έχει ένα κάποιο ιδεολογικό υπόβαθρο και ξέραμε ακόμα ότι οι ιδεολογίες δεν φτιάχτηκαν από κάποιους ήλιους έτσι, απλά και μόνο για να μαλλώνουν οι άνθρωποι μεταξύ τους αλλά αναπτύχθηκαν μέσα από την μακρόχρονη ανθρώπινη ιστορία για να εκφράσουν από τη μία τους στόχους και τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών και από την άλλη τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις των εκμεταλλευμένων. Η ιστορία απέδειξε ότι και στις περιπτώσεις ακόμα που κόμματα της εργατικής και της αστικής τάξης συνεργάστηκαν για την επίτευξη ε-

Όση επιτηδευμένη άφέλεια κρύβεται πίσω από τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάστηκε το πολιτικό πρόγραμμα του ΔΗΚΟ, κρύβεται άλλη τόση κουτοπονηρία στα νέα γεγονότα που γήτρικαν στη φόρα από το ίδιο το κόμμα και μερικούς άλλους φιλικούς προς αυτό παράγοντες.
Η αντικαμμουνιστική ύστερία του συναγεμίου φαίνεται πως δεν ταίριαζε στα μέτρα της νέας «χωρίς ιδεολογία» πολιτικής γραμμής του ΔΗ.ΚΟ. Από την επιτηδευμένη άφέλεια ξεπεφτούμε σε μια αντίφαση που ξεπερνά κάθε όριο ανεκτικότητας. Ξεθάβουμε μια ξεφτισμένη και ξεπερασμένη από την ίδια τη ζωή βαθειά σωβινιστική ιδεολογία, την εξωραϊζουμε, της δίνουμε δημοκρατικό ή αντιστασιακό ή εξισωτικό περιεχόμενο και την προβάλλουμε σαν τη σάνδα σατηρίας για τον λαό. Έτσι το πουλί του Έλληνο-χριστιανικού πολιτισμού αναγεννάται από την τέφρα αναγεννημένο και πετά απειλητικά πάνω από την Κυπριακή γη.
Μ. ΤΕΜΒΡΙΩΤΗΣ

Συντεχνιακή ηγεσία και απογοήτευση των εργατών
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ
Απεργίας ήταν οι απλήρωτες ώρες που θα ξεπερνούσαν τις κερδοζόμενες. Μπορεί όμως να δικαιολογηθεί με αυτό τον τρόπο μια συντεχνιακή πολιτική. Είναι κανόνας πως αν συνεχίσει η απεργία τότε οι απαιτήσεις θα μεγάλωναν για κάλυψη ζημιών.
● Η απεργία καθόλου δεν χρησιμοποιήθηκε και σαν μέσο συνειδητοποίησης και αγωνιστικότητας. Αν οι συντεχνιακοί έβλεπαν τέτοιο ρόλο δεν θα σταματούσαν την απεργία όπως την σταμάτησαν με το ριζισμό του ήθικου των απεργών.

Α. ΛΑΜΠΡΟΥ